

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In qua tractatur de Sacramentis in Genere, & duobus primis in specie

Bosco, Jean a

Lovanii, 1665

Index Rerum Præcipuarum, Quæ in hac prima Parte continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73340)

INDEX RERUM

PRÆCIPUARUM,

Quæ in hac prima Parte continentur.

A

ABBAS.

N possint Abbates obire munus susceptoris. Pag. 386. n. 39.
Quibusdam concessum conferre Ordines, & quos. P. 464. n. 15.

A

ABEL.

Primitiæ Martyrum. P. 416. n. 82.

ABLUTIO.

Ablutio baptismalis. Vide *Baptismi materia proxima*.

ABSOLUTIO.

Absolutio in articulo mortis data à non approbato, certò moraliter valet. P. 227. n. 68.
An ab eo petenda, si præfens approbatus sit malus. Ibid. n. 67.

Absolutionis valor suspendi non potest. Argumentum in contrarium à sententia judiciali extralacramentali, non valet. P. 178. n. 148.
Absolutio est valida à duobus data simul moraliter tantum. P. 361. n. 53.

Hæc verba à peccatis tuis, etiam subsequentiâ possunt esse essentialia. P. 267. n. 102.
Vide *Pœnitentiæ forma*.

ADORATIO.

Fieri potest inanimatis. Et quæ. P. 438. n. 76.

ANGELI.

An omnes fuerint donati gratiâ inæquali. P. 79. n. 69.
An homines creati solum ad supplendum locum Angelorum defectitiorum. P. 78. n. 68.

Aliquando dispensatione divinâ ministrantur Sacramenta. P. 143. n. 7.
Extraordinarium illud Angeli privilegium indicat Aug. Ibid. n. 9.

Non ostenditur impossibilitas cur Angeli nequeant etiam sine corpore assumpto ministrare Sacramenta, quæ consistunt in usu. Ibid.

APOSTATA.

Apostata à fide non peccat specialiter titulo Baptismi. P. 335. n. 101. & seq.

APOSTOLI.

An fuerint baptizati Baptismo Christi. P. 241. n. 15.
Ante Passionem Christi an sciverint mysterium SS. Trinitatis. Et in eo baptizantur. P. 242. n. 21.

An validè baptizantur, & licitè in nomine Christi. P. 278. n. 33.

Apostolorum congregatio potius fuit familia quam cœmunitas, ante mortem Christi: unde præcepta

tunc ipsis data erant tantum personalia. P. 306. n. 75.

ARGUMENTUM.

Quando valeat argumentum à majori potestate ad minorem; quando non. P. 442. n. 91.
Ex negatione actûs non rectè inferitur negatio potestatis. P. 443. n. 97.
Quam concludat hoc argumentum, non potest ostendi implicantiâ; ergo Deus potest facere. P. 73. n. 51.

ATTRITIO.

Attritio an concurret ad effectum Sacramenti per modum meriti, an dispositionis. P. 136. n. 44.
An disponat ut retractatio peccatorum. Ibid. n. 45.
Quâ ratione in Sacramento fiat contritio. P. 120. n. 50.
Attritus dormiens censetur implicite velle Martyrium. P. 402. n. 25.
Vide *dispositio Sacramenti mortuorum*.

AUGUSTINUS.

Non potest dici quod in expositione istius Scripturæ, *Et qui non fuerit circumcisus octavo die &c.* fundetur Aug. in falsa lectione textus. P. 32. n. 53.
Sine tergiversatione amplectenda ejus sententia de absolventis moribundis sensibus destitutis. P. 216. n. 27.

Afferenda reviviscencia Baptismi, & non aliorum Sacramentorum, ob auctoritatem S. Augustini. P. 140. n. 63.

Neque quærendum unde ipse illam acceperit, sed sufficit ipsius auctoritas. P. 126. n. 10. & p. 32. n. 53.
Augustini victoria gloriosa adversus Pelagianos. P. 314. n. 18.

AUXILIA ACTUALIA: Vide GRATIA ACTUALIS.

B

BAPTISMUS.

Acceptiones vocis *Baptismus*. Pag. 237. num. 7. & seq.

Sacramenti Baptismi duæ definitiones ex Scoto. P. 238. n. 3.

Definitio essentialis. Ibid. n. 4.

Baptismus est verum, & primum novæ legis Sacramentum. P. 239. n. 6. & seq.

Invaliditas cæterorum sine ipso. Ibid. n. 9.

BAPTISMI INSTITUTIO.

Verius, quod non tunc facta, quando Christus à Joanne baptizabatur. Nec cum dixit Nicodemus: *Nisi quis, &c.* Nec quod dilata usque ad ascensionem. P. 240. n. 10. Etiam

§ §

INDEX RERUM.

- Eciam quoad traditionem formæ. Habuit tamen post passionem aliquem effectum, quem non ante. pag. 241. n. 16.
- Unde Baptismus post resurrectionem solum completè institutus fuit. Et hoc quomodo. p. 242. n. 17.
- Nec refert quod oppositum docuissent D. Leo & quidam alij PP. ibid. n. 19.
- Objectiones varix cum suis resolutionibus num 20. & sequentibus.
- Simul fuit Baptismus Christi & Baptismus Joannis. p. 244. n. 25. & sequ.
- Incertum an tunc Joannes à Christo fuerit baptizatus. ibid.
- Conformis est Scripturæ & rationi Baptismus institutum esse paulò postquam fuit Christus baptizatus. ibid.
- BAPTISMI MATERIA REMOTA.**
- Materia quorundam Sacramentorum duplex; proxima & remota. p. 244. n. 27.
- Hæc in Baptismo est aqua. ibid.
- Declaratur ex definitione Ecclesiæ. p. 245. n. 28.
- Obiectio de quodâ baptizato in arena solvitur. ibid. n. 29.
- Quæ aqua requiratur & sufficiat. Enumerantur varix sufficientes. Varix insufficientes. ibid. n. 30.
- An aliquis humor sit vera aqua; discernendum ex Philosophia. p. 246. n. 32.
- Discursus Philosophicus Scoti de varijs, ut aqua lutosa, nive, glacie &c. p. 245. n. 30. & seq.
- Obligatur Minister uti materia præscripta ab Ecclesiâ. Quæ illa? Obligatio est gravis. Pœna secus facientium quos afficiat. p. 246. n. 33.
- Baptizare cum aqua non benedicta quidam putant leve. Alij communius tenent quòd sit grave. Hoc probatur quadruplè. ibid. n. 34.
- Confirmatur ex Ecclesiæ sollicitudine in hac re. p. 247. n. 35.
- Contra necessitatem aquæ naturalis proponuntur quatuor objectiones, & solutiones ex Scoto. ibid. n. 36. & seq.
- An sal resolutum sit materia sufficiens. p. 248. n. 38.
- Quid dicendum de humore è ligno igni imposito fluctante. ibid. n. 39.
- Quid de liquoribus expressis ex herbis & plantis. ibid.
- BAPTISMI MATERIA PROXIMA.**
- Ablutionis baptismalis definitio ex Scoto. Alia. p. 248. n. 40.
- Ablutio est materia proxima Baptismi. p. 249. n. 41.
- Tam activa quàm passiva. ibid. n. 42.
- Non requiritur tamen passio aliqua, sed sufficit contactus physicus. Et quid ille. ibid.
- Contactus ille debet esse successivus. ibid. n. 43.
- Suarez putat Scotum docere, quòd ablutio in actione, Vasquez è contra, quòd in passione consistat. Sed Scotus nihil definit. Resolvit Auctor quòd in utraque. p. 250. n. 44.
- Ad ablutionem sufficere aquæ guttulam & partem corporis minimam, est speculativè probabile. Non docet id Scotus. ibid. n. 45.
- Contrarium concluditur ex majori parte DD. ex communi hominù estimatione, & Scoto. ibid. & n. 46.
- An existens totaliter in utero possit baptizari. ibid.
- Quid de puero involuto corio? ibid.
- Quid de puero secundum aliquam partem extra uterum? ibid.
- Malè D. Thomæ adscribitur, quòd ad ablutionem sufficiat aquæ guttula, & minima pars corporis. p. 251. n. 47.
- Rationem Scoti & D. Thomæ pro sufficientia ablutionis in pede, &c. malè interpretatur Vasquez. Quomòdò illi DD. intelligendi. ibid. & n. 48.
- Ablutio capitis certò valet partis minis principalis, est dubia. Hæc tamen in necessitate adhibenda. ibid.
- Non valet ablutio partis minimæ, nec quasi partis. ibid.
- Oppositum tenet Vasquez. Confirmat à simili de variis. Rejicitur. p. 252. n. 49.
- Non sufficit in minima quantitas aquæ. ibid. n. 50. & seq.
- Simile in albedine. Responiones aliorum rejicitur. p. 253. n. 51. & seq.
- Ablutio minimæ partis cum medicissima aqua est in necessitate adhibenda. Idem de secundis & variis. p. 253. n. 54. & seq.
- Extra necessitatem est caput abluendum, nisi ob immunitatem parvuli aliter fieri debeat. ibid. n. 55.
- Requiritur etiam ablutio notabilis quoad quantitatem aquæ. ibid. n. 56.
- Sufficit ablutio immersiva, insuliva, & asperiva. p. 254. n. 58.
- Pro necessitate immersionis, obiectio solvitur. ibid. n. 59.
- Immersioni non debet succedere emeritio. Contrarium falsò imponitur Scoto. ibid. n. 60.
- Ablutio occisiva, est valida juxta multos DD. circa hæc dubius Scotus, magis inclinat in negativam, quàm absolutè tenent multi alij. p. 255. n. 61.
- Ratio sententiæ negantis. ibid. n. 62.
- Obiectio prima solvitur. p. 256. n. 63.
- Obiectio secunda & Responsio. ibid. n. 64. & seq.
- Projectio hominis in aquas, licet non sit in consuetudine hac tamen circumstantia est ablutio. p. 257. n. 65.
- Ablutio occisiva, est non immediatè, nec per instrumentum, tamen sufficienter procedit effectivè. ibid. n. 66.
- Ministro. ibid.
- Spectatis auctoritatibus etiam Scoti, est illicita. ibid. n. 67.
- Scoto subterfunt serè ceteri, è quòd directè occisio innocentis semper sit illicita: ejus oppositum docuit solus Poncius. Ipsius fundamentum reficitur. ibid. n. 71. & seq.
- Tenentes esse licitam, negant esse occisionem etiam. p. 258. n. 74. & seq.
- Quid directè, quid indirectè occisio. Declaratur etiam. ibid.
- Obiectio contra soluta. ibid.
- Excusatur factum Sarrapioni à directè occisione, & alius qui se ex alta turri projectet ut insensibiliter evaderet. p. 259. n. 76. & seq.
- Eadem physica actio in diversis circumstantiis potest esse directè & indirectè occisio. Differtur in exemplis à Regio allatis assignata impugnantur. ibid. n. 77. & seq.
- Concluditur ablutionem occisivam esse licitam necesse solà ratione. p. 260. n. 84.
- Pro sententiâ dicente, quòd illa ablutio sit directè occisio, citatur, sed per errorem, Augustinus. ibid. n. 85. & seq.
- Virgo licitè occidit lascivum invasorem, non tamen in titulo indirectè occisionis. p. 261. n. 86.
- Si non possit ipsum, poteritne se ipsam occidere? ibid.
- Augustinus asserere videtur esse illicitum occidere ipsum invasorem propriæ vitæ. Quare S. Doctor illud locutus sit. ibid. n. 90. & seq.
- Hoc non militat in nostro casu ablutionis occisivæ. p. 262. n. 93.
- An liceat sectio cesariæ saltem in matre mortuam? Quod posse tentari Baptismus in utero, & debet mater permittere, censet Prepositus. ibid. n. 94.
- An sit eadem ratio sectionis cesariæ. p. 264. n. 96.
- Quid significetur per trinam ablutionem quod per unam. p. 264. n. 97.
- Tempore Leandri Episcopi adhibebatur una in Ecclesiâ Romana semper trina, & hæc sub obligatione gravi adhibenda. non autem postea. ibid. n. 98.
- Contrarium facientes damnantur, non autem postea. ibid. n. 99. & seq.
- Conclusio SS. Trinitatis. ibid.

INDEX RERUM.

**Contraveniens usui suæ Ecclesiæ in hoc puncto gravi-
ter peccat secundum Doctorem Anglicum : non
sic qui ter aspergeret ubi usus habet ter immer-
gere.** p. 265. n. 97.
**Potest minister velle duas primas abluciones esse solum
ceremoniales non autem suspendere effectum fi-
nitæ primæ essentiali cum forma.** ibid. n. 98.
**Si prolata formâ cum prima ablutione, duæ aliæ sint
ceremoniales, adhuc erit verum Baptisma. Nec
contrariatur D. Thom.** ibid. & seq.
**Ablutio trina antecedens formam est pars : non sic
una aut altera subsequens. Disparitas. Exem-
plum in ablutione copiosa & forma diutius pro-
tracta.** p. 266. n. 100.
**Nihilominus non peccat, saltem graviter, finiens for-
mam ante trinam ablutionem ; quod & in unctio-
nibus dicendum.** ibid. n. 101.
**Quæ sit intentio baptizantis ad positionem materiæ &
formæ.** ibid.
**Ablutio secunda vel tertia non potest esse essentialis,
sicut in absolutione hæc verba, *A peccatis tuis*, pos-
sunt esse essentialia.** p. 267. n. 102. & seqq.
**Nec prodest Adversarij argumentum ab unctio-
nibus acceptum.** ibid. n. 105.
**Sufficeret una unctio, si foret forma adæquata. Idem
est de ablutione.** p. 268. n. 105.
**Neque impeditur per intentionem ministri, aliter fieri
putantis, nisi particularis intentio sit omnino ef-
ficax. Exempla.** ibid. n. 106.

BAPTISMI FORMA.

Certò valet forma Græcorum, & illis licet. pag. 269.
n. 3. 4. & 14.
Causa, cur Græci aliâ formâ utantur, quam Latini.
ibid. n. 4.
**Tenetur Latinus uti formâ ordinariâ, sub peccato
gravi. Non peccat graviter si utatur lingua vulga-
ri. Latinus consecrans fermentatum ; graviter
peccat.** p. 270. n. 5. & seq.
**Ecclesiâ in Sacramentis non potest mutare substantia-
lia.** ibid. n. 6.
Forma debet exprimere actionem ministri. ibid. n. 7.
**Ecclesiâ forte aliquando baptizasse absque his verbis ;
Ego te baptizo, rejicitur.** p. 271. n. 8.
**Perinde est sive actus ministri exprimat per verbum,
baptizo, sive per æquivalentia. Validitas formæ
græcæ, citò imperativè aut deprecativè profer-
tur.** ibid. n. 9. & seqq.
**Sufficit quòd Minister indirectè exprimat, quod fit in
forma Græcorum. Minister est causa instrumenta-
lis gratiæ : ad illum refertur invocatio Trinita-
tis.** p. 272. n. 13. & seq.
**In forma Græcorum exprimitur actus, qui per ipsum
exercetur ministrum.** p. 273. n. 15.
**Ly ego non est de necessitate Sacramenti, imò ejus omis-
sio est solum venialis.** ibid. n. 16.
**Omittere *ly Amen* nequidem veniale videtur. Unde
hoc colligatur.** ibid. n. 17.
**Ly Te tenetur communissimè esse necessarium, saltem
in verbo æquivalenti. Contrarium quidam im-
pulerunt & defenderunt.** p. 274. n. 18. & seq.
**Resolvitur esse necessarium, & probatur. Neque indi-
recta connotatio sufficit.** ibid. n. 20.
**Alloquin dicendum sufficere hoc verbum, *absolvo*, in
Penitentia.** ibid. n. 22.
**Cur exprimenda magis persona baptizanda, quam bap-
tizans.** p. 275. n. 23.
**Respondetur Argumento ex Flor. desumpto. Quod si
subsisteret, concluderet contra Adversarios. Nec
valet eorum evasio.** ibid. n. 24. & seq.
Qui sic ministraret, certò graviter peccaret. p. 276.
n. 26.

**Invocatio Trinitatis debet fieri per distincta nomina
Personarum.** ibid. n. 27.
**Baptismus in morte Domini collatus reprobat. Item
etiam collatus in nomine Domini, vel nomine solius
Christi.** ibid. n. 28. & seqq.
**Favent Baptismo dato in nomine Christi D. Basilus,
S. Ambros. Theophylactus, & Nicolaus I. &c.**
p. 277. n. 31. & seqq.
**Apostoli validè & licitè contulerunt in nomine Chri-
sti.** p. 278. n. 33.
**Fundamentum Adversariorum sumptum ex actis Apo-
stolorum facile solvitur.** ibid. n. 35. & seqq.
**Conjectura est, nomen *Iesu* fuisse expressum cum alijs
Personis.** ibid. n. 37.
**Aliud est baptizare in nomine Christi, aliud in morte
Christi.** ibid. n. 38.
**Dubitatur Scoto & Auctore, an collatum in nomine
Christi de facto valeat, quod non licet est indu-
bitatum.** p. 279. n. 39.
Neutra pars est fide certa. ibid. n. 40.
Ad Nicolaum supra allatum responderetur dupliciter.
ibid. n. 41. & seqq.
**Pelagius alijsque Pontifices turis oppositum docue-
runt, pro quo nunc stat praxis Ecclesiæ.** p. 280.
n. 44.
**Eodem modo intelligi potest Ambrosius, qui alibi clarè
ostendit trium personarum distinctam invocatio-
nem esse necessariam.** ibid. n. 46.
**Forma D. Bernardi non approbanda. Est dubium an sit
ipsius.** p. 281. n. 47.
**Non potest quis baptizare in nomine solius Spiritus san-
cti.** ibid.
Neque in nomine Dei, aut ipsius Trinitatis. ibid.
n. 48.
**De Baptismo collato in nomine *Genitoris* &c. dubitatur
an valeat.** ibid.
Resolvitur quòd non cum Scoto. ibid. n. 49.
**Unicum Adversariorum motivum est, quòd æquivalet
formæ ordinariæ.** p. 282. n. 50.
**Ad istius intelligentiam notatur formæ quadruplex va-
riatio ex Scoto.** ibid.
**Voces *Pater* & *Genitor* non æquivalent, nec speculativè
nec practicè.** ibid. n. 51.
Objectioni respondetur. ibid. n. 52.
**Voces *Genitor*, *Genitus* &c. non significant personas di-
vinas ut tales.** ibid.
Consentit Epiphanius & Athanasius. p. 283. n. 53.
Malè loco *Filius* poneretur vox *Iesu Christi*. ibid. n. 54.
Secus, si ad *ly Spiritus*, addatur *Paracliti*. ibid.
**Quid dicendum si loco *Patri* &c. diceretur in nomine
primæ Personæ &c. vel in nomine *Ingeniti*, & *Ge-
niti* & *Doni*.** ibid.
Quid exprimat per *ly In nomine*. ibid. n. 55.
Ly *In nominibus* non valet. ibid.
Quid si *ly*, *In nomine*, repetatur. ibid. & seqq.
Quid si loco, *In*, vel loco *Nominis* ponatur aliquid aliud.
ibid. n. 56.
Quid si *ly In* omitatur. ibid.
Omissio *ly Et* reddi Baptisma dubium. ibid. n. 57.
**Nuda personarum transpositio formam non invalidat.
Objectiones solvuntur.** p. 284. n. 58. & seqq.
**Rectè tamen limitat D. Bonav. si fiat sine erroris do-
gmatisatione.** ibid. n. 62.
**Talibus utens verbis non excusatur ab hæresi externa,
imò probabiliter nihil facit. Saltem meritò du-
bitari potest.** p. 285. n. 62. & seqq.
**Illa, *Ego Patris baptizo te* &c. ad minus est dubia. Nec
certificat illam locutio Poëtarum.** pag. 284.
n. 58.
**Sensus formæ Latinorum non est ; *Ego confero tibi Sacra-
mentum Baptismi*.** p. 286. n. 48.
Notabile pro praxi. p. 283. n. 56.

INDEX RERUM.

BAPTISMI EFFECTUS.

Baptismi effectus specialis respectu cæterorum Sacramentorum. p. 285. n. 1.
 Effectus Baptismi est remissio omnis culpæ & pœnæ. ibid. n. 2. & seqq.
 Quare in Baptismo condonatio sit liberalior. p. 286. n. 5.
 Refellitur ex S. Aug. sententia hæreticorum dicentium peccata tantum regi per Baptismum. ibid. n. 6.
 Universali remissioni culpæ per Baptismum non obstat remansio concupiscentiæ. ibid.
 Non obstat etiam universali remissioni pœnæ. p. 287. n. 8.
 Baptismus non remittit pœnalitates. ibid.
 Princeps piè non exigit pœnam pro peccatis ante Baptismum commissis. p. 288. n. 11.
 Posset tamen, etsi forent remissa. p. 289. n. 12.
 Baptizato non jungitur satisfactio ad delendam pœnam in purgatorio solvendam. ibid. n. 13.
 Potest suscipere baptizatus opera satisfactoria ad delendum pœnas alioquin in hoc sæculo infligendas. ibid. n. 15.
 Peccata futura non remittuntur per Baptismum. ibid. n. 16.
 Effectus Baptismi breviter recensentur. p. 290. n. 17.
 Inter illos improprie numerantur pœnalitates hujus vitæ. ibid.
 Effectus Baptismi non est rebellionis appetitûs sensitivi ablatio. Sed bene remissio, ut post Aug. docet Scot.

BAPTISMI DISPOSITIO.

In adulto accedente cum solo originali sine mortali personali sufficit voluntaria susceptio ex amore Dei super omnia, vel spe retributionis æternæ. p. 291. n. 19.
 Non autem sufficit nuda non positio obicis, ut falso attribuitur Scoto. ibid. n. 20. & seqq.
 Idem, ad Sacramentum Pœnitentiæ necessarium asserit aliquem dolorem, & absentiam actualis peccati. ibid. n. 22.
 Duplex ex ipso via delendi peccatum tam originale quam personale, & tam per Pœnitentiam, quam Baptismum. p. 292. n. 23.
 Pœnitentia formalis proprie est de peccatis ab ipso pœnitente commissis. Quadruplex descriptio ejus, quod est pœnitere. p. 293. n. 25.
 Objectio. n. 26. Responsio. ibidem.
 Replica cum Responsione. ibid. n. 27.
 Etsi posset dari circa originale actus pœnitentiæ, tamen non invenitur præceptus. Colligitur ex Trid. ibid.
 Objectio ex eodem, ex eodem solvitur. ibid. n. 28.
 Conformiter Trid. loquitur Aug. ubi ostenditur requirere pœnitentiam in solis adultis peccatoribus. ibid.
 Eadem est mens D. Fulgentij. p. 294. n. 29.
 Objicit alius locus Aug. & explicatur. ibid. n. 30.
 Contraria sententia non est probabilis. ibid. n. 31.
 Cujuscumque voluntariæ inobedienciæ, etiam venialis, retractatio, ad remissionem per Baptismum, requiritur. ibid. n. 32.
 Culpa venialis in Baptismo non remissa, si post retractetur in hac vita, plenè remittitur, etiam cum infusione gratiæ. Quare addatur in hac vita. ibid. n. 33.
 An si retractetur tantum post hanc vitam, gratia baptismalis delectat pœnam ei debitam? Afirmat Lugo & Dicastillo. Dubitat novus quidam Auctor. De his judicium Auctoris. p. 295. n. 34. & 35.
 ubi & seqq. late disputatur an Baptismus reviviscat etiam in altera vita, & concluditur pars affirmativa.
 Per mortem non tollitur jus acquisitum per Baptismum. p. 295. n. 36.

BAPTISMI NECESSITAS RESPECTU PARVULORUM.

Baptismus in re vel in voto est necessarius ad salutem. p. 295. n. 1.
 Vocem aqua in Scriptura illa, Nisi quis renatus fuerit &c. malè accipiunt hæretici metaphorice pro mortificatione. Sibi contradicunt. ibid. n. 40.
 Maledè nimis aqua potest dici Epithecum, quod est qui potius in specie ignis apparuit, & quare. p. 297. n. 41.
 Tertia detorsio hæreticorum, qua accipiunt ly, Et, & conjunctivè. Rejicitur. ibid. n. 44. & seqq.
 Baptismus est medium necessarium, non obstante enim impossibilitate. Ad cujus intellectum explicatur necessitas medij, & præcepti. p. 298. n. 45.
 Quinque inter has differentia. ibid. n. 46. & seqq.
 Quid sit, & quibus actibus competat esse votum Baptismi. p. 299. n. 47.
 Exceptio cujusdam Doctoris à generali lege Baptismi, putantis extraordinariè salvari aliquem parvulum in casti necessitate per devotionem parentum, exploditur. p. 312. n. 51.
 Opinio illa est temeraria. Fundamentum ejusdem exploditur. p. 313. n. 52.
 Objectiones & solutiones. ibid. n. 54.
 Posset Deus extraordinariè supplere Baptismum, quod etsi non faciat, non est injustus. p. 314. n. 56.
 Providet parvulus in utero morticibus gratiam sufficientem. ibid. n. 57.
 Cum moritur parvulus sine Baptismo, sumitur tantum quòd damnatur. Et ad quam pœnam. Hinc colligitur Baptismi necessitas. ibid. n. 58.
 Argumenta hæreticorum contra necessitatem Baptismi proponuntur & solvuntur. p. 315. n. 59. & seqq.
 Quomodo possit justitia competere matri, licet non proli, & è contra; pulchra comparatione declaratur Scotus. p. 317. n. 61.
 Quanta sollicitudine providendum parvulis de Baptismo. ibid. n. 62.
 Baptismus ab institutione sua fuit utilis. p. 319. n. 63.
 Nec obstat necessitas circumcisiõnis usque ad mortem Christi. ibid.
 Quam necessitatem admittit Scotus. ibid. n. 65.
 Alibi tamen adstruit non necessitatem. Sed facilitatem. ibid.
 Quod amplius ex ipso ostenditur. Unde Suarez non imponit Scoto, cessasse legem circumcisiõnis ante mortem Christi. p. 324. n. 64.
 Objectio quædam solvitur. ibid. n. 67.
 Præceptum Baptismi prohibuit præceptum circumcisiõnis. ibid.
 Baptismus ante passionem solum fuit consilijs. Postea ex Scoto. ibid. n. 71.
 Nec obstat promulgatio ante passionem. Quia solum fuit per modum consilij; hujus congruentia. p. 325. n. 72.
 Unde Joan. 3. Nicodemus insinuat Baptismi necessitatem futuram. Imò tunc nequidem promulgatum per modum consilij. Ubi Christus promulgatum per modum consilij. ibid. n. 73.
 Et licet fortè Christus præcepisset Baptismum suum discipulis, istud tamen præceptum non fuit legis. p. 326. n. 74.
 Equidem oriebatur ex doctrina Christi obligatio peccati naturalis ad non contemnendum consilium. ibid. n. 75.
 Quare potius liceat contemnere consilium vel præceptum Superioris humani quam divinum. ibid. n. 76.
 Baptismus ceperit esse necessarius ex præcepto Joannis in Pentecoste promulgato, post hæreticis alijs locis, secundum quod promulgatum, ubi necessitate promulgationis legis ut obliget. p. 327. n. 77.

INDEX RERUM.

Quod etiam habet locum in lege divina. p. 307. n. 79.
 Nunc obligat Baptismus per totum mundum. Nec refert quod pluribus non innoverit *ibid.* simile in legibus humanis. *ibid.* n. 80.
 Lex nova non coepit formaliter, sed tantum radicaliter, in morte Christi. Simile in testamento humano. p. 308. n. 82.
 Deus non intimavit per providentiam extraordinariam, legem Evangelicam singulis in particulari. Probat ex praecepto praedicationis. *ibid.*
 Quaedam scripturae in speciem oppositae explicantur. *ibid.* n. 83. & seq.
 Explicatur scriptura, *Consummatum est*, ex Scoto. *ibid.* n. 85.
 Neque in morte Christi extincta fuit lex vetus. p. 309. n. 86.
 Ab obligatione Baptismi habet contritio quod sit ejusdem votum. *ibid.*
 Antea contritio non erat tale votum. *ibid.* n. 90.

BAPTISMI SUBJECTUM.

Puer extra uterum Matris est capax Baptismi. p. 310. n. 2.
 Existente in utero secundum omnes partes, censuit Scotus, & recte suo tempore, baptizari non posse. *ibid.*
 Contra objicitur: In utero potest infici, ergo liberari. Item potest liberari a servitute temporalis, ergo & aeterna. Solutio. *ibid.* n. 3.
 Puerum extra uterum matris posse baptizari, definit Trident. & Milliev. *ibid.* n. 4.
 Confirmatur perpetua Ecclesiae traditione, cujus testis est D. Aug. cum reliquis PP. etiam Nazianceno; quamvis hic consilium expectati tricenarium. Quod tamen non est probandum. *ibid.* n. 5.
 Baptismus parvulorum nullibi reprobatus. Imò non obicitur in scriptura insinuat. Et in cap. *Maiores* definitur. Ratio ex eodem, & Scoto. Oppositum sentiebat Pelagius. p. 311. n. 6.
 Neque obicitur praeceptum Christi de praemittenda doctrina, Matth. ult. quod explicat Innoc. III. & Scotus. *ibid.* n. 7. & seq.
 Merito voluit Christus adultos baptizandos praevie instrui & consentire: non sic parvulos. Ex quo tamen non sequitur parvulis esse dandam Eucharistiam. p. 312. n. 9.
 Parvuli possunt etiam inducere novum, & veterem hominem exuere &c. *ibid.* n. 10.

BAPTIZANDI OBLIGATIO ET POTESTAS.

Quid sit extrema necessitas spiritalis, quid gravis. In extrema est gravis obligatio baptizandi, etiam cum periculo vitae. p. 318. n. 28.
 Hoc docuit Christus. *ibid.* n. 27.
 Eadem est doctrina D. Aug. & aliorum PP. tam respectu prolium infidelium quam fidelium. *ibid.* n. 30.
 Excipitur casus, quo non posset fieri sine injuria fidei. *ibid.* n. 31.
 Perinde est an necessitas sit induta ab intrinseco an ab extrinseco. Non negat id Scotus. p. 319. n. 32. & seq.
 Est intelligenda obligatio illa, si sit probabilis spes parvulum juvandi. p. 320. n. 36.
 Item si mors mea non sit futura gravioris mali causa. *ibid.* n. 37.
 In gravi necessitate non est generalis obligatio cum periculo vitae. *ibid.* n. 38.
 Est specialis in Parente, Domino & Pastore. *ibid.* n. 40.
 In gravi necessitate Republicae, tenetur membrum succurrere cum vitae periculo. *ibid.* n. 39.
 Praelatus tenetur aliquando pro correctione subditorum exponere vitam, etiam ubi peccata non procederent ex ignorantia. *ibid.* n. 40.

Pastores non possunt relinquere oves, quando vident lupum venientem metu mortis, aut captivitatis cum notabili gregis sui detrimento. p. 321. n. 41.
 Hanc obligationem docuit D. Aug. *ibid.* n. 42.
 Mala alioquin impendunt, ponderat Aug. Grave iudicium talibus ex Ezechiele. p. 322. n. 43.
 Nec possunt se excusare tenuitate mercedis. *ibid.* n. 44.
 Eadem est obligatio parentis fidelium & infidelium. Non item Pastoris respectu fidelium & infidelium. *ibid.* n. 45.
 Consuetudo graviter obligat parentes Christianos ad procurandum Baptismum parvulis prima opportunitate. Et quae illa. p. 322. n. 46.
 Olim erat alia consuetudo. p. 323. n. 47.
 Cura illa in defectum parentum pertinet ad Dominos temporales, deinde ad Pastores. *ibid.* n. 48.
 Proles parentis fidelis nascitur subdita Ecclesiae. Et ratione illius subjectionis, potest Ecclesia eam baptizare invitis parentibus, & baptizatam abstrahere. *ibid.*

Quinam intelligantur homine parentum infidelium. Ipsorum proles semper valide baptizantur, etiam ipsi contradicentibus. Ratio. *ibid.* n. 49. & seq.
 Congruentia illius veritatis, & recte subsistere patet ex praxi Ecclesiae. p. 324. n. 51.
 Valeret, licet etiam fieret cum injuria parentum. Simile in venditione injuriosa, & baptismum collato invito parcho. *ibid.* n. 52.
 Posset Ecclesia illum cogere ad observantiam Christianitatis. Simile de milite per injuriam adactio ad permittendum se inscribi cathalogo militum. *ibid.* n. 53.

Et Respondetur. *ibid.* n. 54.
 Parvuli licet baptizantur contra voluntatem parentum de consensu Dominorum, quibus subjunguntur. p. 325. n. 55.
 Subditi Domino Catholico solum politice, licet baptizantur de consensu saltem alterutrius parentis. Imò & solius avi. *ibid.* n. 56. & seq.
 Per Baptismum datum parvulis, penitus invitis parentibus, non fit ipsis injuria. p. 326. n. 58.
 Confirmatur tripliciter. *ibid.* n. 59. & seq.
 Obiectio quaedam solvitur. *ibid.* n. 62.
 Parentes fideles non sunt peioris conditionis quam infideles. *ibid.* n. 63.
 Non fit etiam injuria ipsis parvulis, & si per hoc subjungantur Ecclesiae. Ratio. *ibid.*
 Obiectio, & responsio. *ibid.* n. 64.
 Omnes resistentes sunt contra rationem inviti, etiam supposita ignorantia invincibili fidei. p. 327. n. 64.
 Utrum cuilibet liceat extra periculum mortis baptizare parvulum invitis parentibus. Dilemma Richardi pro negativa. De eo iudicium Vasquez & Scoti, saltem licet accedente voluntate Principis *ibid.* n. 65.

Hoc maxime locum habet, si fiat cum bona caute praes. cavendo ne interficiantur parvuli, & ne jam adulti redeant ad pristinam legem. *ibid.* n. 66.
 Ratio Scoti, quae elucidatur. p. 328. n. 67.
 Ex jure divino oritur, ut parentes inviti faciant injuriam parvulis in ministro. Ratio. *ibid.*
 Male imponitur Scoto, quod pro ratione adferat jus defendendi innocentes. *ibid.* n. 68.
 Scotus potestatem abstrahendi parvulos infidelium ab ipsis tribuit soli Principi. *ibid.* & seq.
 Princeps habet jus emendandi abusum patris potestatis. *ibid.* n. 69.
 Sententia Auctoris contra Vasquez. *ibid.*
 Responsio aliqua Vasquezij reprobatur. p. 329. n. 70. & seq.
 Ecclesia habet jus particulare praedicandi Evangelium, & baptizandi; esto non habeat jus compellendi ad auditionem vel susceptionem fidei. *ibid.* n. 71.

INDEX RERUM.

- Nec propter hoc potestas predicandi est frustranea: hujus executionem fideles impedire non possunt. *ibid.*
- Licet Ecclesia non possit infideles cogere ad fidem, Princeps tamen secularis potest. *ibid.* n. 72. & seqq.
- Quomodo hoc sit intelligendum? *ibid.* n. 73. & seqq.
- Si coactio ad fidem esset illicita jure naturæ, esset propter periculum fictionis. *p.* 330. n. 77.
- Quod illud periculum non obstat, probatur instantijs. *ibid.* n. 78.
- Tam potest credi infideli coactio ad Baptismum, quam hæretico coactio ad Confessionem. *ibid.* 79.
- Ecclesia generaliter prohibet violentam compulsionem: Et merito. *p.* 331. n. 80.
- Violenta compulsio non est conformis voluntati Christi. *ibid.* n. 81.
- Nullibi tamen inhibita coactio, saltem expressè; imò implicite videtur permissa. Confirmatur exemplo Apostoli. *ibid.* n. 82.
- Idem docet Scotus, quem sequitur Gabriël. Scoti tamen mens est, coactionem debere esse moderatam, & qualiter. *p.* 332. n. 83.
- Princeps secularis de facto habet supremam potestatem in negotio Religionis super infideles sibi subditos. *ibid.* n. 85.
- Malè supponit Vasquez patrem infidelem docendo filium suam scetam, non abuti patria potestate. Quævis falsa religio, & Religionum diversitas nocet bono communi; Unitas verò Religionis eidem utilissima. *ibid.* n. 86.
- Respublica talem potestatem in Principem transferre potest. Immo in lege naturæ erat concessa. *ibid.* n. 87.
- Neque ideo separabitur potestas directiva à coactiva: esto talis separatio non sit impossibilis aut incongrua; imò actu reperitur in Principe seculari respectu Clericorum & hæreticorum. *p.* 333. n. 88.
- Princeps, non potest cogere infideles sibi non subiectos, aut definire res fidei. *ibid.* 89.
- Ostenditur Scoti sententia de potestate Principum coactiva infidelium ad fidem esse probabilissimam: ex ea sequitur potestas abstrahendi eorundem parvulos; & licet Princeps illam non haberet, non sequitur quòd hanc non habeat. *ibid.* n. 90.
- Confirmatur variè. *ibid.* n. 91. & seqq.
- Confirmatur denique à pari, ex potestate defendendi contra parentes jus parvuli ad hæreditatem, &c. Nec debet expectare extremam necessitatem. *p.* 334. n. 93. *ibid.* n. 94.
- Objectio: Solutio. *ibid.* n. 94.
- Potestas Principi in filios infidelium competit etiam jure supremo tutori. *ibid.*
- Licet est Baptismus invitis parentibus, saltem de consensu Principis. *ibid.* n. 95.
- Inconvenientia regulariter absunt in articulo mortis. *ibid.* n. 96.
- Quinam intelligantur nomine parentum. Quinam nomine parvulorum. Septennio completo præsumitur usus rationis. *ibid.* n. 97.
- An fiat Sacramento irreverentia per baptismum parvulorum parentum infidelium, supposito quòd abstrahi nequeant. Poncij discursus pro negativa. *p.* 335. n. 98.
- Confirmatio iustus. Nec obstat apostasia secutura. Accedunt Baptismi utilitates. Deinde relapsus non obest quin conferantur alia Sacramenta. *ibid.* n. 99.
- Objectio. Responsio. *ibid.* n. 100.
- Instantia, solvitur. *ibid.* n. 101.
- Oppositum tamen tenent DD. communiter, excepto Scoto; loquitur autem Scotus de casu quo princeps curaret baptizatos religiosè educari; abstrahens ab eo, an etiam quando hoc non poterit quod asserit Auctor. *p.* 336. n. 102.
- Objectio: ergo poterunt baptizari à quocumque sine consensu Principis. Responsio. *ibid.* n. 104.
- ## BAPTISMI NECESSITAS RESPECTU ADULTORUM.
- Baptismus est adultis medium necessarium extra cultum Martyrij. *p.* 336. n. 104.
- Potest id asseri etiam sine ista restrictione. *ibid.*
- Sufficit Baptismus in voto. *p.* 337. n. 105.
- Confirmatur ex diversis Scripturis. *ibid.* n. 106.
- Proponuntur duo loca Aug. in oppositum, & explicantur. *ibid.* n. 108. & seqq.
- Datur præceptum Baptismi obligans omnes adultos, etiam antea justificatos. *p.* 339. n. 115.
- Objectio solvitur. *p.* 340. n. *ibid.*
- Præceptum Baptismi generale sine exceptione probatur. *ibid.* n. 116.
- Simile in præcepto confessionis. *ibid.* n. 117.
- Idem universale præceptum probatur ex Joannis, & illud. *ibid.* n. 118.
- videtur illud Trid. definisse. Et antea tradidit Scotus. *ibid.* n. 118. & seqq.
- An huic præcepto satisfecerit B. Virgo & Apostoli. *p.* 341. n. 120.
- Baptismus Apostolorum docuit S. Aug. Euthymij & Nicephori de Baptismo Apostolorum distincta testimonia. Si non fuerint baptizati, id factum fuit per dispensationem. An autem Christus cum ipsis dispensaverit? Discursus Scoti pro negativo. Qui amplius dubitat an non dispensaverit cum B. Virgine. *ibid.* n. 121.
- Objectio: Responsio. *ibid.* n. 121.
- Alia objectio solvitur. *p.* 342. n. 122.
- Forma Sacramenti verificatur in eo qui nullum peccatum habuit vel habet. *ibid.* n. 124. & seqq.
- Et de facto fuit verificata in B. Virgine. *ibid.* n. 126.
- Duplex significatio essentialis formæ Baptismatis. *ibid.* n. 127.
- Stabilitur verificatio formæ baptismalis seculo omni peccato. *p.* 343. n. 128.
- Nihilominus ex forma Baptismi Conc. Milv. & Trident. rectè colligunt peccatum originale. Responsio aliquorum, quòd Concilia per formam intelligant ceremonias, ut exorcismum &c. Imponitur ex Aug. Vera solutio. *ibid.* n. 129. & seqq.
- Supponit utrumque Concilium ex Scriptura omnes secluso privilegio nasci in peccato originali. Imo parvulos non posse habere actuale, contra Cælestium. *p.* 344. n. 132. & seqq.
- Quare B. Virgo minus fuerit capax Penitentiarum, quam Baptismi. *ibid.* n. 131.
- In articulo mortis est obligatio ad statim suscipiendum Baptismum, alias prima post instructionem opportunitate. Nec ad finem vite differri potest. *p.* 345. n. 136. & seqq.
- Cur potius Baptismus possit ad tempus differri quam fides. *ibid.* n. 137.
- An igitur non liceat ullo instanti se habere merè expectativè? videtur quòd sic, loquendo de instanti physico. Ratio à pari de amore. *ibid.*
- Disparitatem assignat Lugo, quòd fides sit cultus. *p.* 346. n. 139.
- Sed cultus stat cum dilatione physica. *ibid.* n. 140.
- Confirmatur à simili in votente religionem. *ibid.* n. 141.
- Ex eodem probatur obligatio suscipiendi Baptismum statim moraliter. *ibid.*
- Objectio ex præcepto Confessionis, quòd non de obligatione differat. Disparitas. *ibid.* n. 142.
- Non quælibet irrationabilis dilatio est peccatum. Quælibet rationalis nullum est peccatum. *p.* 347. n. 143.

INDEX RERUM.

Olim differebatur usque ad certa tempora. Quod & modò licitum & consuetum, licet non præceptum. *ibid.* n. 144.
 Ex quo patet talem dilationem, immo fortè longiorem esse rationabilem, nisi obstaret praxis & sensus fidelium. *ibid.* n. 145.
 Objectio, responsio. *ibid.* n. 146.
 Qui possint & debeant baptizari, qui non. Quid de moniis. *p.* 348. n. 147.

BAPTISMI MINISTER.

A Ministro occultè malo licetè petitur baptismus, imò & notoriè malo, & quando. *p.* 227. n. 69.
 Quilibet viator ratione utens validè semper ministrat Baptismum. *p.* 348. n. 2. & seqq.
 Hoc non contrariatur Cartag. IV. nec praxi primitivæ Ecclesiæ. *p.* 349. n. 6.
 Objectiones solvuntur. *p.* 350. n. 9. & seqq.
 Laici, mulieres maximè, non Baptizant ex officio, possunt tamen privatim, & in necessitate. *ibid.* n. 11. & seqq.
 Inter baptizantes est servandus ordo; & quis: *p.* 351. n. 13.
 Proprius Sacerdos ceteris sub gravi obligatione preferendus; Etiam quantum ad Baptismum privatim. Injustè impediens, peccat graviter contra iustitiam. *ibid.* n. 15.
 Quidam DD. volunt Sacerdotes Diaconis esse preferendos sub levi tantum obligatione. Idem est de Diaconis, respectu inferiorum à fortiori. *ibid.* n. 16.
 Sententia Auctoris, Sacerdotem preferendum esse Diacono sub gravi. Et etiam Diaconum inferioribus. *p.* 352. n. 17.
 Aliud est de Diacono inferioribus respectu invicem *ibid.*
 Vaquez docet vel nullum esse peccatum in inversione ordinis, vel esse grave. *ibid.* n. 18.
 Solvuntur ipsius fundamenta. *ibid.* n. 19. & seqq.
 Materie quantitas ex communi hominum instinctu & DD. consensu æstimatur. *p.* 353. n. 21.
 Item ex sine legis. *ibid.* n. 22.
 Hinc ordo Ministrorum respectu unius potest esse formaliter gravis, & respectu alterius formaliter levis. *ibid.*
 Ordo inter Ministros Diacono inferiores servandus, tantum ex jure Ecclesiastico. *ibid.* n. 23.
 Solus Sacerdos est Minister ordinarius Baptismi. *ibid.* n. 24.
 Tertullianus attribuit jurisdictionem primariam baptizandi Episcopis, quæ est etiam alijs Sacerdotibus necessaria. *p.* 354. n. 25.
 Quomodò intelligendi, qui solis Episcopis tribuunt potestatem baptizandi. *ibid.* n. 27.
 An sit differentia, & quæ inter Diaconum & simplicem Sacerdotem in ordine ad hoc ministerium. Resolutio. *ibid.* n. 28.
 Diaconus quare plus possit in administratione Baptismi quam alij Clerici inferiores. *p.* 355. n. 29.
 Commissio ipsi danda debet esse rationalis. Quæ talis? *ibid.* n. 30.
 In extrema necessitate commissio non debet esse expressa. *ibid.* n. 31.
 Potest ex commissione Papæ Subdiaconus solemniter baptizare. *ibid.*
 Cur porius præsumatur licentia pro Diacono, quam Subdiacono. *p.* 356. n. 32.
 Irregularitas Clerici Diacono inferiores baptizantes solemniter & Diaconus dum propria auctoritate. Oppositum est etiam probabile, maximè si baptizet in necessitate. *ibid.* n. 35.
 Si extra necessitatem, adhuc dubia est irregularitas. *p.* 357. n. 36.

Contrarium equidem fundatur in sensu communi. *ibid.* n. 37.
 Laicus solemniter baptizans, probabiliter non est irregularis. Verius est oppositum. *ibid.* n. 38.
 Fundamentum hujus ex jure. *ibid.* n. 39.
 Manet nihilominus dubium. *ibid.* n. 40.
 Potest unus simul plures baptizare, validè semper illicitè extra necessitatem. *p.* 358. n. 41.
 An venialiter vel mortaliter peccet, disputatur. In necessitate licet. De quo suo tempore dubitavit Scotus. Modò est indubitatum. *ibid.* n. 42.
 Imò ex dispensatione Ecclesiæ potest sufficere minor necessitas. *ibid.* n. 43.
 Plures baptizare potest intelligi diversis modis. *ibid.* n. 41.
 Qualiter debeat baptizari monitum de quo dubitatur, an sit una pericula an dux. Resolvitur ex Scoto. *p.* 359. n. 44.
 In casu quo unus materiam applicat, alter formam profert, an valeat? Rationes pro valore. *ibid.* n. 45.
 Sed invaliditas asseritur ab omnibus Doctoribus cum Scoto. *ibid.* n. 46.
 Probatur à Scoto ex verbis formæ Baptismi tam Græcorum quam Latinorum. Hinc responsio ad rationes in oppositum. *ibid.* n. 47.
 Quis sensus formæ Latinorum. *p.* 360. n. 48.
 Ut valeat Baptismus, uterque baptizantium simul eodem instanti physico absolvat materiam & formam. *ibid.* n. 50.
 Sed hoc non est natum fieri. *ibid.* n. 51.
 Quid ergo si utriusque ablutio & forma simul moraliter tantum absolvat? Affirmat quidam Auctor valere à simili Sacerdotum, juxta Pontificale Rom. simul consecrantium. An concludat? *p.* 361. n. 52. & seqq.
 De abolutione, constat fore validam à duobus datam simul moraliter tantum. *ibid.*
 Quando omnia simul physice absolvantur, certò valet uterque Baptismus, si conferatur ab utroque per modum causæ totalis, alias non. *ibid.* n. 54.
 Cum unus plures baptizat, sunt plura Baptismata; sive Baptismus sit baptizatus passiva, sive activa, sive utraque simul. *p.* 362. n. 57. & seqq.
 An idem dicendum cum plures unum validè baptizant? dubitatur. *ibid.* n. 59.
 Resolvitur ex Scoto duplex confici Sacramentum. *ibid.* n. 60.
 Duplex ille Baptismus eundem causat effectum. *p.* 363. n. 64.
 Aliud dicendù de duplici Sacramento Penitentia. *ibid.*
 Contra antedicta Argumentum primum Scoti. Responsio ejusdem. Replica. Eiusdem solutio, quæ non satisfacit. *ibid.* n. 65.
 Subjungitur alia ipsius Auctoris. Duplex Baptismus potest esse casualis ejusdem gratia. *p.* 364. n. 66.
 Quam etià actu non causaret, equidem foret Sacramentum. *ibid.* n. 67. & seqq.
 Unde ex unitate significationi non rectè desumitur unitas Sacramenti physice loquendo. *ibid.*
 Moraliter est unum tantum Sacramentum, ratione ejusdem numero effectus per tale signum producti. & sic discordes inter se Doctores conciliantur. *ibid.* n. 69.
 Scotus neutrum assertivè docuit. *ibid.* n. 70. & seqq.
 Baptizans à baptizato debet esse personaliter distinctus. *p.* 365. n. 72.
 Objectio ex Eucharistia, quam quis potest sibi ministrare. *ibid.* n. 74.
 Solutio Auctoris, & Scoti. *ibid.*

BAPTISMI ITERABILITAS.

Baptismus certò validus illicitè & invalidè iteratur. *p.* 366. n. 76.
 Varie

INDEX RERUM

Varia istius adferuntur probationes. *ibid.* n. 77. & seqq.
Et incongruentia ex Scoto. p. 368. n. 83.
Obiectio I. contra illam ab iterabilitate Eucharistiae.
Solutio. *ibid.* n. 84.
Obiectio II. à contingentia Baptismi informis. Solutur.
ibid. n. 85.
In dubio licet iteratio sub conditione. p. 369. n. 87.
Debet tamen dubium esse rationale. *ibid.* n. 88.
Quodnam dubium rationale sit. *ibid.* n. 89.
An dubium sit rationale, quia puer baptizatus ab Hæretico. Circa hoc Decretum Synodi Mechliniensis. Et Resolutio D. Rovenij Vicarij Apostolici in Hollandia. *ibid.* n. 90. & seqq.
Non facile iterandus collatus ab obstetricibus. p. 370. n. 92.
Quid agendum cum expositis. Sine vel cum appositione scripti quo significatur baptizatus. *ibid.* n. 93.
Quidam ultra tale scriptum exigunt expressionem nominis impositi & aliarum circumstantiarum. *ibid.* n. 94.
Quod & statutum est in Synodo Cameracensi. p. 371. n. 95.
Obstare videtur Communis sensus Doctorum quem sequitur Diana. *ibid.* n. 96.
Auctor inclinat in rebaptizationem sub conditione. *ibid.*
De hac rebaptizatione, Scoto discursus. *ibid.* n. 97.
Rebaptizans scienter & publicè incurrit irregularitatem: rejiciuntur jura, ex quibus aliqui hanc probant. p. 372. n. 99.
Meliùs probatur ex cap. 2. de Apostatis. *ibid.* n. 100.
In quo licet fiat mentio de Acolyto, universalis equidem Ecclesia sub illo intelligit principalem Ministrum rebaptizationis. *ibid.* n. 101.
An propter crimen occultum incuratur hæc poena, aliqui affirmant. *ibid.* n. 102.
Sed probabilis negatur. p. 373. n. 103.
Explicatur Scoto in speciem contrarius. p. 374. n. 106.
Quinam dicantur scienter rebaptizare. *ibid.* n. 108.
Qui rebaptizat sub conditione propter verosimile dubium; non fit irregularis. Quid si sine tali dubio affirmat Catechismus Romanus. *ibid.* n. 109.
Negat Suarez, exemplificans in hæretico externo tantum. *ibid.* n. 110. & seqq.
Ecclesia censetur solum punire delictum perfecte consummatum. Exstant exempla in jure Canonico. p. 375. n. 112. & seqq.
Obiectio. *ibid.* n. 114.
Responsio Suarj. p. 376. n. 115. & seqq.
Ad incurrendam hanc irregularitatem non requiritur sententia judicis. *ibid.* n. 118.
Rebaptizatus fit irregularis etiam quoad ordinum susceptorem executionem. *ibid.* n. 119.
Modò ex certa scientia & absolute cum interno animo. p. 377. n. 120.
Unde parvuli rebaptizati hanc poenam non incurunt. *ibid.* n. 121.
Ignorantem incurere hanc poenam videtur probari ex c. 117. dist. 4. de Consecr. sed negandum cum Scoto. *ibid.* n. 122.
Respondetur ad c. citatum. p. 378. n. 124.
Concludit Scoto ignorantiam facti etiam suscipientem excusare. *ibid.*
Pro reiterantibus solas Baptismi ceremonias non legitur poena constituta. *ibid.*

BAPTISMI CEREMONIÆ.

Ecclesia deputavit locum Baptismi, & vas aquæ Baptismalis. Quare. p. 380. n. 6.
Potest tamen dari alio loco, si necessitas urgeat, vel si sint filij Regum aut Principum. Et quinam sub isto nomine comprehendantur. *ibid.* n. 8 & seqq.
Extra casum necessitatis baptizare extra Ecclesiam est mortale juxta Castro Palao. *ibid.* n. 10.

Valet Baptismus privarim collatus, sed repetenda sunt ceremonie omittæ. Fortè sub gravi obligatione. *ibid.* n. 11. & seqq.
In Baptismo solemnè debet adhiberi patrinus. p. 380. n. 12.
Hæc obligatio est gravis. *ibid.* n. 13.
In Baptismo privato non potest adhiberi patrinus nisi esset, esto teneret animo verè suscipiendi. *ibid.* n. 14.
Sicut nec iste, qui tenet dum supplentur ceremonie omittæ. *ibid.* n. 15.
Adcoque nullam contrahunt cognationem, ut factoliter in secundo casu declarantur Cardinalibus. *ibid.* n. 16.
Quis ergo tunc contrahat. *ibid.*
In patino requiritur voluntas suscipiendi, non tantum se obligandi seu contrahendi paternitatem spirituales. *ibid.* n. 17.
Exempla quibus ostenditur ad obligationem non requiri voluntatem directam ejusdem. p. 383. n. 18.
Aliud est in contractu & voto. *ibid.* n. 19.
Obiectio. Responsio. *ibid.* n. 20.
Ad contrahendam paternitatem spirituales requiritur contactus physicus, saltem mediatus. Speciatim tur qui deest istius illam non contrahunt. *ibid.* n. 21.
Nec obest quòd baptizandus possit esse adultus. *ibid.* n. 22.
Non sufficit responsio in Catechismo, estis patris estis sueta. Neque etiam requiritur. Jura in oppositum explicantur. Confirmatur ex patris confirmationis. p. 384. n. 23.
Potest quis suscipere per procuratorem, contra Sanchez cuius fundamentum rejicitur. *ibid.* n. 24. & seqq.
Confirm. sententia Auctoris I. ex contractu Matrini. Responsio Sanchez rejicitur. *ibid.* n. 25. & seqq.
Confirm. III. actus susceptionis nulli preponitur, ne eligatur personæ industria in levatione & inaequitate. p. 385. n. 26.
Confirm. IV. jure antiquo mulier contraheret cognitionem spirituales per actionem viri. Responsio Sanchez rejicitur. *ibid.* n. 27.
Obiectio I. Sanchez à cognatione legalis. Solutur. *ibid.* n. 28.
Obiectio II. ab obsequitate impedimento. Solutur. *ibid.* n. 29.
Obiectio III. à baptizante per procuratorem. Solutur. *ibid.* n. 30.
Disparitas inter illum & suscipientem. *ibid.* n. 31.
Procurator suscipiens non contrahit cognationem duplex declaratio Cardinalium. *ibid.* n. 32.
Objectiones ex jure civili. Solutur. *ibid.* n. 33. & seqq.
An vir possit suscipere per mulierem? negatur nisi videtur fundata in declaratione Cardinalium. *ibid.* n. 34.
Affirmativa judicatur vera. *ibid.* n. 35.
Patrinus obligatur instruere baptizatum sub gravi obligatione, nisi credatur baptizatus à homine istis instruendus, vel semel fuerit factis instruendus. p. 386. n. 36.
Pueri & amentes non possunt esse Patrini. *ibid.* n. 37.
A munere susceptoris excluduntur Abbates & Monachi. Quo nomine non comprehenduntur Religiosi monachales dicantes: est tamen Fratris Minoribus habitatum per Regulam. *ibid.* n. 38.
Ordinatio Matrini V. circa hoc præceptum Regum nostræ & explicatio Capituli generalis. p. 387. n. 39.
Rit. Rom. non excludit Mendicantes ab hoc munere. *ibid.* n. 40. & seqq.
Excludit hæreticos. Qui non excluduntur, per se quo. Excluduntur ex natura rei. *ibid.* n. 41. & seqq.

INDEX RERUM.

Tamen licet quandoque admittentur. p. 388. n. 43.
 Parentes proprii nunquam, etiam in defectu alterius. ibid. n. 44.
 Hoc ostenditur ex varijs iuribus & Rit. Roman. ibid. n. 46.
 Possent tamen conjuges pariter suscipere prolem alienam, sed non consulitur. p. 389. n. 47.
 Monachi aut proprii parentes, si susceperint, suscepcio valet. ibid. n. 48.
 Equidem in hac materia attendenda est consuetudo. p. 390. n. 52.
 An infidelis valide suscipiat. Pars affirmativa eligitur ibid. n. 53. & seq.
 Unus tantum vel una, vel ad summum unus & una suscipere debent. p. 391. n. 55.
 Præcipitur Parochis ne plures quam duos designatos admittant. Designatio spectat ad parentes vel suppletentes eorum vices. Admissio ad Pastorem. ibid. n. 56.
 Pastor admittens plures, solum peccat venialiter secundum Sanchez. ibid. n. 57.
 Secundum alios mortaliter. p. 392. n. 58.
 Dicastillon placet sententia Sanchez. Fundat se in consuetudine. Sed de ea non satis constat. ibid. n. 58 & seq.
 Si aliqui ultra designatos attingant, non contrahunt cognationem. Si nullus aut plures designentur, quam duo, omnes contrahunt secundum jus antiquum & Cardinalium Declarationem, nisi constet quis primò recigerit. ibid. n. 60. & seq.
 Sanchez putat neminem contrahere, si nemo designatur. p. 393. n. 62.
 Illius fundamentum tamquam debile rejicitur, sicut & aliud delumpum ex Trid. ibid. n. 63. & seq.
 Respondetur ad alia fundamenta Sanchez dicentis designationem esse formam. p. 395. n. 72. & seq.
 Plures quam duo assignati & admissi & simul tangentes contrahunt cognationem. ibid. n. 74.
 Contrarium putat Dicastillo, fundans se in Trident. sed male. Non tamen licet plures quam duos admittere. ibid. n. 75.
 Parochus peccat mortaliter ministrando Baptismum vel sine patrino, vel admittendo plures duobus, vel duos tantum ejusdem sexus. Obligatio ejus ad exquirendum electos ibid.
 An per non admissionem parochi reddatur irrita designatio parentum, sic ut ultra duos alij tangentes non contrahant cognationem. Eligitur pars negativa. Pro ea est declaratio Cardinalium. ibid. n. 76.
 Probatur ex Trident. Dux alia probationes. p. 396. n. 77.
 Nihilominus satis probabile est nullum eorum, qui sic illegitimè designantur contrahere cognationem. ibid. n. 80.
BAPTISMI REVIVISCENTIA. Vide SACRAMENTORUM REVIVISCENTIA.
BENEDICTIO. Vide CONFIRMATIONIS MATERIA.
 Res inanimatæ rectè benedicuntur. p. 438. n. 76.

C

CALVINUS.

Qualiter explicet rationem Sacramenti. p. 4. n. 2.
 Calumnatur Catholicos docere gratiam contineri in Sacramentis materialiter, sicut continetur liquor in pixide. p. 65. n. 24.

Negat mulieribus potestatem baptizandi etiam in necessitate. p. 142. n. 4.
 Vocat Christina oleum diaboli mendacio pollutum. p. 438. n. 76.
 Negat intentionem Ministri esse necessariam ad valorem Sacramentorum. p. 151. n. 44.

CANONISTÆ.

In glossandis Canonibus interdum non satis exacti. p. 378. n. 124.

CAUSA.

Differentia inter causam & conditionem. p. 63. n. 20.
 & p. 75. n. 59.

Vide *Sacramentorum casualitas.*

CENSURA.

Quæ ignorantia excuset à Censura. Vide *Baptismi iterabilitas.*

CEREMONIÆ.

Vide *Baptismi & Confirmationis ceremonie.*

Ceremoniæ Ecclesiæ non possunt contemni, vel à Ministris pro libitu omitti vel mutari. p. 378. n. 1.
 Reclamant Hæretici, qui satis ex Scripturis redarguuntur, & ex varijs utilitatibus ceremoniarum. ibid. n. 2. & seq.
 Ostenditur ceremoniarum antiquitas. p. 379. n. 4.
 Hæretici factio suo consentunt esse relinquant in Ecclesiâ potestatem ceremonias instituendi. ibid.
 Hac potestate usa est Ecclesiâ circa Baptismum. ibid. n. 5.

CHARACTER.

Acceptiones vocis Character. Characteris definitio. p. 82. n. 81.
 Est de fide quod imprimatur per Sacramenta. ibid.
 Hanc veritatem Ecclesiâ traditione accepit. Ob cujus auctoritatem Scotus dixit esse certam, non autem docuit esse probabilem tantum. p. 83. n. 82. & seq.
 Non potest probari Character evidenter & necessariò ex Scripturis & PP. Hoc solum voluit Scotus. Adducuntur Scripturæ & PP. ibid. n. 84.
 Ex experientia vel ratione nihil potest elici pro existentia Characteris. p. 85. n. 89.
 Similiter nec ex interabilitate Sacramenti. Patet in tonsura. Replica ex eadem tonsura solvitur. Non est repugnancia Sacramenti iterabilis cum impressione Characteris. ibid. n. 91.
 Congruentia Characteris desumpta ex ijs que sunt in exercitio vel familia Principis. p. 86. n. 92.
 Ponere aliquem ornatum correspondentem Characteri in alijs Sacramentis superfluum est. ibid.
 Potest nihilominus in illis assignari aliquid, quod dicatur res & Sacramentum. ibid. n. 93.
 Ad astruendum Characterem sufficit auctoritas Ecclesiæ. ibid.
 Veritas de Characterè potest esse de fide, etiamsi explicitè non habeatur in Scriptura. ibid. n. 94.
 Nulla ad recipiendum illum requiritur dispositio. p. 107. n. 163.
 Omnis ejusdem speciei est æqualis perfectionis. Nullus intenditur vel remittitur. ibid.

CHARACTERIS ESSENTIA.

Scotus non negat esse formam absolutam. Non asserit esse relationem rationis. Magis inclinat in hoc quod sit forma absoluta. p. 92. n. 113.
 Idem probabiliter docet esse relationem extrinsecus ad venientem. ibid.
 Rationi ipsius non satisfacit Lugo. p. 93. n. 114.
 Falsò adscribit Vasquez Scoti sententiam Durandi, quod

INDEX RERUM.

quod character sit relatio rationis. *ibid.* n. 113.
 & p. 99. n. 134.
 Sententia communis, & nostra, quod sit forma abso-
 luta. *ibid.* n. 115.
 Quod non possit dici Character relatio rationis, pro-
 batur variè. p. 95. n. 121. & seq.
 Si intelligatur nomine Relationis rationis denominatio
 extrinseca, impugnatur ex ternario numero Cha-
 racterum. *ibid.* n. 122.
 Et ex iustitia nobis infusa. p. 96. n. 123.
 Sententia Durandi videtur esse contra mentem Conti-
 ciliarum. *ibid.*
 Non coincidit tamen cum sententia Hæreticorum.
 Propõnitur responsio ad argumenta allata contra sen-
 tentiam Durandi, ob quam iudicatur non digna
 censurâ, sed minus probabilis. *ibid.* num. 124.
 & seq.
 Immo videri posset illi favere Tridentinum. pag. 97.
 n. 126.
 Opinio Auctoris breviter expressa de Characterè
 an sit quid absolutum, an respectivum. p. 97.
 num. 127.

CHARACTERIS INDELEBILITAS.

Non rectè colligitur ex Sacramentorum interabilitate.
 p. 90. n. 105.
 Radix illius est voluntas Christi, sicut & delebilis
 gratiæ. *ibid.* n. 106.
 Congruentia utriusque ex Scoto. *ibid.* n. 107.
 Et cur peccatori, immo peccanti imprimatur, non au-
 tem gratiæ. *ibid.*
 Character non est indelebilis de potentia absoluta. Est
 de ordinaria. Congruentia. *ibid.* n. 108.
 Est indelebilis etiam post mortem. p. 91. n. 109.
 Objectio & instantia solvuntur. *ibid.* & n. 100.
 Cur potius amittatur consecratio destructo calice, quam
 Character destructo homine. *ibid.*
 Non est inconveniens quod Deus conservet in damna-
 tis qualitatem supernaturalem ad eorum confusio-
 nem. *ibid.* n. 111.

CHARACTERIS PRÆDICAMENTUM.

Character est de genere qualitatis. Probatur à suffi-
 cienti enumeratione. p. 97. n. 128.
 Character est qualitas primæ vel secundæ speciei secun-
 dum divisionem Aristotelicam. p. 98. n. 132.
 Qua ratione Characteres habeant rationem potentia
 activæ moralis. *ibid.*
 Ostenditur activitas characteris ex PP. *ibid.*
 Ostenditur latè ex Scoto. p. 99. n. 133.
 Quidam docent characterem esse naturalem. Esse su-
 pernaturalem in substantia difficulter ostenditur.
 p. 100. n. 139.
 Non rectè à quibusdam rejicitur character ex linea præ-
 dicamentali, quia solum est instrumentum. *ibid.*
 n. 140.
 Ex hoc quod character sit potentia, non sequitur quod
 non sit habitus: undè hoc non impedit illum
 poni in prima specie. p. 101. n. 141.
 Non obstat etiam quod sit dispositio ad habitum scilicet
 gratiam. *ibid.* n. 142.
 Objectio. Responsio prima. *ibid.* n. 143.
 Responsio secunda. *ibid.* n. 145.

CHARACTERIS PROPRIETAS.

Character est assimilativus & distinctivus. Est Chri-
 sto confirmativus & obligatorius. pag. 89. num.
 104.

Dicitur figura, imago, similitudo spiritualis. *ibid.*
 Agit aliquid respectu Dei, Angelorum & Beatorum.
 De activitate Characteris Vide Characteris Prædicamentum.

CHARACTERIS SUBJECTUM.

Ex Concilijs non convincitur characterem, post in-
 sentia animæ immediatè. p. 87. n. 144.
 Congruè, ponitur character formaliter in voluntate.
 Variæ rationes Scoti allegantur. *ibid.* n. 145.
 Variæ Objectiones contra sententiam Scoti adducuntur
 & solvuntur. n. 89. n. 101. & seq.

CHARITAS.

Perperam aliqui frei auctoritate S. Augustini, ausi
 asserere Charitatem perfectam posse esse sine pe-
 catorum remissione. p. 338. n. 146.
 Oppositum latè ostenditur. *ibid.* n. 147. & seq.
 Explicatio S. Augustini dicentis conversionem carnis
 justificare, cum ministerium Baptismi non con-
 temptus religionis, sed articulus necessitatis ex-
 cludit. p. 339. n. 147.
 Aliquæ explanationes illius loci; & S. Augustini. *ibid.*
 pag. 413. num. 41.

CHRISMA. Vide CONFIRMATIONIS MATERIA.

CHRISTUS.

Sacramenta habent virtutem suam ex merito Christi.
 p. 89. n. 148.
 Christi amor erga homines ex Scriptura, & ex S. Ro-
 navenura. p. 318. n. 149.
 Christus non ascendit ad celos nisi consummato Ecclē-
 siæ edificio. p. 429. n. 150.
 Christus ante suam passionem potuit tradidit deo
 nam, quàm tulerit legem Baptistini. pag. 391.
 num. 74.

CIRCUMCISIO.

Circumcisio fuit Sacramentum efficax ex opere opo-
 rato. p. 10. n. 151.
 Augustinus vocat Sacramentum per se ipsum multum
 valens. *ibid.* n. 152.
 Fuit signum regenerationis. *ibid.*
 Sacramentum, quod liberavit Isaac à penâ. *ibid.*
 Ex necessitate Circumcisionis in parvulis probatur pec-
 catum originale. *ibid.* n. 153.
 Circumcisio debet fieri octavo die. p. 11. n. 154.
 Qui non circumcidebatur octavo die plebebanus mor-
 tuus non solum temporali, sed etiam æternâ. *ibid.*
 Neque solus adultus, sed etiam parvulus. *ibid.*
 Mors in Circumcisio comminata non erat tantum sup-
 ratio ejus à populo Judaico. Hoc deducitur ex
 Patribus. *ibid.* n. 155.
 Parvulus est capax penæ & præcepti in alio. p. 11.
 num. 156.
 Innocentius III. ex propria mente hanc opinionem
 firmavit, quamvis non definit. p. 13. n. 157.
 Quomodò in Scriptura dicatur nihil valere, nihil esse
 &c. *ibid.* n. 158.
 Quomodò dicatur alijs locis prodesse, utilis multum
 omnem modum. *ibid.* n. 159.
 Quomodò dicatur reprobatâ propter infirmitatem &
 utilitatem. *ibid.* n. 160.
 Quomodò

INDEX RERUM.

Quomodo infirmum & egenum elementum. *ibid.* num. 57.
 Explicatur ex Scoto tripliciter PP. qui videntur Circumcisioni negare effectum gratiæ. *ibid.* num. 60.
 Non asserunt Circumcisionem delevisse originale sine infusione gratiæ. p. 34. n. 61.
 Quomodo dicatur ab Apostolo fides reputata Abrahæ ad iusticiam, non in Circumcisione, explicatur ex Scoto. *ibid.*
 Ex quo tamen non sequitur non fuisse Sacramentum. *ibid.* & n. seq.
 Malè provisum fuisse parvulis si Circumcisio contulisset gratiam tantum ex opere operantis. *ibid.* n. 63.
 Circumcisio potest negari fuisse Sacramentum antiquæ legis. p. 35. n. 65.
 Esto fuisse, non sequitur non habuisse effectum ex opere operato, ut non habuerunt cetera ejusdem legis. *ibid.* n. 66.
 Non obstat quoque, quod non fuerit remedium commune masculis & feminis. p. 37. n. 72.
 Neque quod aliquibus masculis non potuerit adhiberi. *ibid.*
 Circumcisio etiam fuit utilis adultis. *ibid.* n. 73.
 Non consulte adultis augmentum gratiæ. *ibid.* n. 74.
 Vera ratio cur Circumcisio omissa fuerit in deserto. *ibid.* n. 72.
 Circumcisio, secundum D. August. & Innoc. III. fuit ex institutione sua remedium peccati originalis. p. 35. n. 69.
 Non potest dici Circumcisio, uti & aliud remedium non fuisse Sacramentum, eò quod non fuerit causa moralis, sed tantum conditio sine qua non gratiæ. p. 36. n. 70.
 Circumcisio & aliud Remedium comparantur cum nostris, in effectu quidem & modo causandi, sed non in abundantia. p. 68. n. 34.
 Circumcisio imprimebat characterem. p. 85. n. 90.
 Circumcisio fuit necessaria usque ad mortem Christi. p. 303. n. 66.
 Quam Circumcisionis eò usque necessitatem admittit Scetus, qui hic sibi videtur contrarius. *ibid.* n. 67.
 Sed facile conciliatur. *ibid.* n. 67. & seq.

CLERICUS.

Qui Clericum pereurit instrumento censetur injicere manus violentas. p. 449. n. 116.

COMPOSITUM.

Compositum artificiale & morale habent materiam & formam duplicem. p. 38. n. 1.

CONDITIO.

Differentia inter conditionem & causam. p. 63. n. 20. & p. 75. n. 59.
 An Sacramenta possint ministrari sub conditione. Vide *Intensio absoluta & conditio.*

CONFESSIO. Vide Penitentia.

Ex eo quod delect oblita, non sequitur redemptio in memoriam non esse consistenda. p. 138. n. 55.
 Congruentia virtutis remittendi oblita in confessione. *ibid.* n. 56.

CONFIRMATIONIS ESSENTIA.

Confirmatio secundum locum obtinet inter Sacramenta. p. 419. n. 1.
 Datur loco manûs impositionis, de qua in actibus Apostolorum. p. 420. n. 2.
 Manuum impositio est multiplex: ordinaria & cura-

toria, reconciliatoria & confirmatoria. *ibid.* num. 3.
 A Patribus sæpè confunditur confirmatio cum Baptismo. *ibid.* n. 4.
 Confirmatio est verum ac proprium novæ legis Sacramentum. p. 421. n. 5.
 Non est dubitandum quin S. August. agnoverit Sacramentum Confirmationis. *ibid.* n. 6.
 Non possunt Scripturæ explicari de gratijs gratis datis. p. 422. n. 9.
 Locus difficilis ubi August. dicit illam posse repeti, explicatur de manuum impositione reconciliatoria, quam etiam vocat orationem, & quo sensu. p. 421. n. 7. & seq.
 Ad manuum impositionem confirmatoriam requirit unctionem. p. 422. n. 8.
 In Confirmatione tria distinguit August. Sacramentum operationem spiritûs in bonis, & operationem ejusdem in malis. *ibid.* n. 9.
 Sola boni opere & veritate accipiunt Spiritum sanctum in Confirmatione. *ibid.* n. 10.
 Manuum impositio Apostolica non fuit ceremonia otiosa, sed collativa plenitudinis gratiæ sanctificantis. p. 423. n. 11.
 De qua plenitudine loquitur Joël Propheta, & Christus apud Joannem 7. *ibid.* n. 12.
 Non dubitandum quin adhuc detur in Ecclesia. *ibid.* n. 13.
 Ut probatur auctoritate Ecclesiæ & communi sensu PP. & DD. Et rationabili convenientiâ, immò morali necessitate suscipiendi hoc Sacramentum. *ibid.* n. 14. & seq.
 Confirmationis descriptio assignatur à Scoto. p. 424. n. 16.

CONFIRMATIONIS INSTITUTIO.

Modum & tempus institutionis Confirmationis in Scriptura non legi asserit Scetus, in quo immeritè carpitur à Pontio. p. 424. n. 17.
 Proferuntur Scripturæ allegabiles, & ostenditur nullas convincere. *ibid.* n. 18. & seqq.
 Confirmatio fuit à Christo instituta nocte ultime cœnæ quoad materiam & formam. p. 425. n. 23.
 Objectio quædam solvitur. *ibid.* n. 24.
 Non repugnat aliquod Sacramentum institui quoad materiam & formam sine Ministro. Factum in præfenti colligimus ex Scriptura junctâ Traditione. p. 426. n. 26.
 Non potest dici instituta, quando Christus imponebat manus parvulis Matth. 19. *ibidem* num. 27.
 Nec quando dixit Apostolis accipite Spiritum sanctum Joan. 20. *ibid.* n. 28.
 Hoc malè Scoto tribuit Suarez. p. 427. n. 29. & seqq.
 Confirmatio quoad Ministrum fuit instituta Joan. 20. p. 428. n. 34.
 Proponuntur & solvuntur duæ objectiones. *ibid.* n. 35. & seq.
 Posset tamen aliquo sensu dici instituta Confirmatio Joan. 20. *ibid.*
 Nemo docet materiam & formam illius esse determinatam Joan. 20. p. 429. n. 37.
 Sicut nec in Pentecoste. Ratio pro hoc. *ibid.*
 Christus Joan. 20. Non solum determinavit ministrum penitentiae, sed etiam materiam & formam, non sic Confirmationis. *ibid.*
 Unde colligatur Christum minus instituisse Joan. 20. materiam & formam Confirmationis, quam Penitentiae. *ibid.* n. 38.

CONFIRMATIONIS MATERIA.

Materia est Christina. p. 429. n. 40.
 T t t
 Christina

INDEX RERUM.

- Christina dicit compositum ex oleo olivæ, & balsamo.**
Hujus compositionis meminit Fabianus, Innocent. III. & PP. ibid. n. 41.
- Perinde est sive sit balsamum orientale sive occidentale.**
p. 430. n. 42.
- Hæc mixtio est necessaria necessitate præcepti. An etiam Sacramenti? probabilius affirmatur.** ibid. n. 42. & seq.
- Sententia, quòd materia sit oleum & balsamum, tum simul, tum disjunctivè, sicut panis & vinum sunt materia Eucharistiæ, non est tuta. Satis refutatur ex perpetuo usu Ecclesiæ.** pag. 431. n. 45.
- Caeteranus cum alijs docet ad valorem sufficere oleum; & consequenter mixtionem balsami solum esse præcepti Ecclesiastici.** ibid. n. 46.
- Dicasillo docet necessitatem præcepti divini.** ibid. n. 47.
- Qui non bene fundatur, in eo quòd satisfactio sit necessaria jure divino.** ibid. n. 47. & seq.
- Diversimodè loquitur Florent. de mixtione aquæ in Sacrificio & mixtione balsami in Confirmatione.** p. 432. n. 51.
- Argumentum Dicasillonis contra necessitatem balsami ad valorem.** ibid. n. 52.
- Aliud argumentum ejusdem.** ibid.
- Solvitur secundum argumentum.** ibid. n. 53.
- Solutio primi Argumenti.** p. 433. n. 55.
- Adferitur contra Dicasillonem non aliunde posse colligi balsamum esse juris divini, quàm quia est materia essentialis.** p. 434. n. 56.
- Objeçtio ex consecratione utriusque speciei. Solvitur.** ibid. n. 57.
- Uti etiam responso Innocentij III.** ibid. n. 58.
- Satisfit alteri objectioni.** ibid. n. 60.
- Instantia desumpta ex iteratione Sacramenti, & ejus solutio.** ibid.
- In hac materia obscure loquitur Eugenius IV. equidem non incongruè, ut ostenditur ex simili modo loquendi Leonis Papæ.** p. 435. n. 62. & seq.
- Occurritur alicui instantiæ.** ibid. n. 64.
- Ratio Pontij pro essentialitate balsami. Responso ad illum pro adversarijs.** ibid. n. 65.
- Ejusdem ratio ex veritate formæ, in qua ponitur Christina. Responso adversariorum.** ibid. n. 66. & seq.
- Sed non plene satisficit.** p. 436. n. 68.
- Neque ratio Pontij ex veritate formæ convincit. Et ideo illa non utitur Auctor.** ibid.
- Alia ratio ejusdem ex Trident. sed etiam inefficax.** ibid. n. 69.
- Inefficacia ostenditur tribus instantijs.** ibid. n. 70.
- Balsamum petijisse, probatur testimonio Plinij, sed male.** p. 437. n. 71.
- Esto Plinius id haberet, magis credendum Fabiano compositum tradenti.** ibid. n. 72.
- Mercatores subministrant verum balsamum. Non sufficit adulterinum, ut probatur ex facto Episcoporum tempore Fabiani. Et instantia in aqua baptismali. Nec dispensavit Paulus III. aut Pius V.** ibid. n. 73.
- Potest verum discerni ab adulterino, potest sufficere mixtum alijs liquorebus. Etsi rarum, habet tamen Ecclesia sufficiens.** ibid. n. 74.
- Congruentia miscendi Balsami oleo ex Scotto.** p. 438. n. 75.
- NECESSITAS BENEDICTIONIS
EPISCOPALIS.**
- Benedictionem Christimatis vident hæretici, satis autem refutantur à Scriptura.** p. 438. n. 76.
- Quæ adoratione Ecclesiæ Christina adoret.** ibid.
- Benedictio Christimatis probatur.** ibid. n. 77.
- Christina quotannis renovandum. Valet tamen veteris.** ibid.
- Benedictio est necessaria saltem ex præcepto. Quid non ad valorem opinatur Paludanus. Sed tenendum contrarium ex sensu Ecclesiæ, eoque solidè probatur.** p. 439. n. 79. & seq.
- Ecclesiæ non potest dispensare in benedictione Christimatis. Factum Gregor. XIII. colligitur ex Verbo.** ibid. n. 81.
- Etsi pro opinione Paludani sumit argumentum ex Innocentio III. Sed perperam.** p. 440. n. 82.
- Objeçtio ex S. August. Solvitur ex Concilij. Explicatur August.** ibid. n. 83.
- Replica ex Estio ducitur ad oppositum.** ibid. n. 84.
- Refutatur fundamentum Paludani.** ibid. n. 85.
- An benedictio sit pars, vel conditio essentialis materiae.** ibid. n. 86.
- Hæc benedictio non est tantum quid Sacramentale, nec subiacet dispositioni Ecclesiæ. Subiacet tamen benedictionis forma.** ibid.
- Aliud est in matrimonio, ubi Ecclesiæ potest præscribere condiciones essentialis.** ibid. n. 87.
- Instantia pro sententia Paludani ex materia ordinis. Solvitur ex praxi.** ibid. n. 88.
- Solvitur secundo a signando disparitatem ex partibus materiarum.** ibid. n. 89.
- Necessitas benedictionis Christimatis potius quàm exigitur in Baptismo.** p. 441. n. 90.
- Non sufficit benedictio simplicis Sacerdotis.** ibid. n. 91. & seq.
- An possit simplex Sacerdos esse Minister extraordinarius benedictionis Christimatis.** ibid. n. 92.
- Suarez & quidam Scotistæ male interpretantur Scotum quòd docuerit partem negativam.** p. 442. n. 93.
- Certum est Scotum favere affirmativæ, & eo ipso est tuta.** ibid.
- Duo argumenta contra. Solvuntur.** ibid. n. 94.
- Propter tertium argumentum, sententia negativa est probabilior & tutior.** ibid. n. 95.
- Causa in quo Pontifex rationabiliter committitur benedictionem Christimatis simplicis Sacerdoti.** ibid. n. 96.
- Pro sententia affirmativa adferitur Toletan. I. sed replicatur ab alijs de Christimate baptismali.** p. 444. n. 97.
- An istud non solum illicitè, sed etiam invalide commiserint simplices Sacerdotes.** ibid. n. 98. & seq.
- Ex eo quòd Toleran. prohibeat Presbyteris id ultra facere, non sequitur antea licuisse, similis prohibetio Sylvestri Papæ & Concilij Braccarensis.** p. 445. n. 99.
- Instantia ex Toletano, & duplex responso.** ibid. n. 100.
- Melius instatur ex Braccarensi & S. Dionysio amonuerantibus benedictionem Christimatis consecrationi Ecclesiæ. Quid ad hoc adversarij.** ibid. n. 101.
- Argumentum ad idem ex D. Hieronymo & alia quorundam Ecclesiarum. Reprobatur.** ibid. n. 102.
- CONFIRMATIONIS MATERIA
PROXIMA.**
- Materia proxima Confirmationis, cui unctio in fronte.** p. 446. n. 103.
- Quidam Græci docuerunt Christina esse ipsum Sacramentum.** ibid. n. 104.
- Quòd unctio ad valorem debeat fieri per modum consecrationis, sive illa consecratio sit forma, sive illa consecratio sit firmo te, sive communi.** ibid. n. 105. & seq.
- Efficaciter probatur requiri ad valorem unctioem frontis.** p. 447. n. 106.

INDEX RERUM.

Græci adhibent alias adhuc unctiones. *ibid.*
Et quod cum repetitione formæ opinatur Pontius. Sed contrarium verius. *ibid. n. 110.*
Indubitatum est solam Chrismationem frontis esse de necessitate Sacramenti. *ibid. n. 111.*
Veritas ista censetur satis definita, si non verbo saltem facto. Et doctrina Patrum & Auctoritate. Fortè est de fide. *p. 448. n. 112.*
Unctio debet fieri Pollice. Si tamen fiat alio digito, non erit grave. *ibid. n. 113.*
Secus si medio instrumento. *ibid. n. 115.*
Confirmatur à simili. *p. 449. n. 116.*
Disparitas assignatur; sed rejicitur. *ibid. n. 117.*
Apostolos confirmasse per solam manuum impositionem sine Chrismate non satis ostenditur. *p. 454. n. 135.*
Satisfactio rationibus in contrarium allatis. *ibid. n. 135. & seqq.*
Vox Chrismatio, & vox Manus impositio non significant eadem. Quæ sit in significando diversitas. *p. 456. n. 142.*
Resutatur cujusdam Auctoris discursus circa hoc. & varia argumenta solvuntur. *ibid. n. 143. & seqq.*

CONFIRMATIONIS FORMA.

Forma ordinaria totius Ecclesiæ latinæ usu est recepta. *p. 449. n. 118.*
Non tamen omnia ejus verba in specie requiruntur ad valorem. Undè non omnis variatio est mortalis. *ibid.*
Valida quoque est forma Græcorum. *Signetulum domi* &c. *ibid. n. 119.*
Unde constat Græcos non fuisse usos formam ordinariam. *p. 450. n. 120.*
Responsio aliquorum ad secundam Synodum rejicitur. *ibid. n. 121.*
Rejicitur alia responsio. *ibid. n. 122. & seqq.*
Forma græcorum æquivaleret formæ latinorum. *p. 451. n. 124.*
Modus loquendi græcorum non est inusitatus latinis. *ibid. n. 125.*
Confirmatur ex forma quam refert Constantinus Magnus. *ibid. n. 126.*
Æquivaleret formæ latinorum hæc forma, *Signet te Deus*. *ibid. n. 127.*
In forma latinorum essentialia non est verbum indicativi modi, nec *signo eruis*, & *Chrismate salvis*. *p. 452. n. 128.*
Concurrunt tamen ad effectum, si proferantur ante essentialia. *ibid.*
Ly *Chrismate* non requiritur probatur ex forma baptismi. *ibid.*
Responsio quedam impugnatur. *ibid. n. 129.*
Quid sentiendum de geminato verbo, *signo* & *confirmo*? sufficit alterutrum; nec refert quod non sint Synonyma. *ibid. n. 130.*
Non est necessaria explicita SS. Trinitatis invocatio, licet requiratur in baptismo. *ibid. n. 131.*
Contra assertam sufficientiam illius formæ, *confirmo te*, obiectio. *p. 453. n. 132.*
Dicens illam sufficere non potest convinci. *ibid. n. 134.*

EFFECTUS CONFIRMATIONIS.

Confert hoc Sacramentum specialia auxilia gratiæ ad Christi fidem constanter confitendum. *p. 460. n. 2.*
Confirmatio vocatur Baptismi perfectio, & quare. *p. 461. n. 3. & seqq.*
Melchisedech videtur docere Confirmationem conferre auxilia contra omnes tentationes. *p. 462. n. 5.*
Scotus docet Baptismum esse Sacramentum nobilitatis Confirmatione. *ibid. n. 6.*
Gratiæ Confirmationis junctæ gratiæ Baptismali, di-

citur perficere Baptismum. *ibid. n. 7.*
Propter nobilitatem ministerium non est dicenda Confirmatio nobilitatis Baptismo. *p. 463. n. 8.*
Dignitas simpliciter detur ex effectu. *ibid. n. 9.*

CONFIRMATIONIS MINISTER ORDINARIUS.

Minister Ordinarius Confirmationis est omnis & solus Episcopus. *ibid. n. 10. & seqq.*
Ratio illius à priori, voluntas Christi. *p. 464. n. 12.*
Solus Episcopus & validè & licitè confirmat. *ibid. n. 13. & seqq.*
Sine dispensatione nihil potest simplex Sacerdos circa functiones Ordinis & Confirmationis. *ibid. n. 15.*
Expenduntur variz objectiones Adversariorum. *p. 465. n. 16. & seqq.*
Omnis & solus Episcopus consecratus est validus hujus Sacramenti minister. *p. 470. n. 34.*
Non sufficit quod sit electus, & quare? *ibid.*
Validè confirmat Episcopus hæreticus. *ibid.*
PP. significantes oppositum intelliguntur de impositione manuum reconciliativa. *ibid. n. 35.*
Ad licitè Confirmandum requiritur jurisdictio. *ibid. n. 36.*
Ad confirmandum alienos subditos in propria diocesi, sufficit præsumpta licentia, ad quam, juxta alios, quos sufficit quod omnes simul concurrant. *ibid. n. 37.*
Alij probabilius plus requirunt; scilicet signa sensibilia. *p. 471. n. 38.*
Nomine Pontificalium, quæ generaliter prohibentur Episcopus in aliena diocesi exercere, quid intelligatur? *ibid. n. 39.*
Episcopus suos vel alienos extra diocesim confirmans, ipso facto est suspensus. *ibid. n. 40.*
Quando Episcopus de expressa licentia Ordinarij, in aliena diocesi alienos subditos confirmat, potest absque alia licentia suos quoque confirmare. *ibid. n. 41.*
Confirmans sine licentia Ordinarij subditos alienos, item confirmans in aliena diocesi, sine expressa licentia Ordinarij peccat mortaliter. *ibid. n. 42.*

CONFIRMATIONIS MINISTER EXTRAORDINARIUS.

Simplex Sacerdos est extraordinarius minister Confirmationis. *p. 472. n. 43.*
Juxta Pontium hoc de fide est, juxta Auctorem theologice certum. *ibid. n. 43. & seqq.*
Expenditur super hoc doctrina Gregorij Papæ. *p. 473. n. 45. & seqq.*
Varij Pontifices dispensarunt cum simplicibus Sacerdotibus, quos errasse in hoc facto, temerariè assertitur. *ibid. n. 47. & seqq.*
Quatuor modos loquendi allegat Scotus quibus hujusmodi dispensatio possit intelligi, sed primus & secundus ab ipso rejicitur. *p. 474. n. 49.*
Tertius modus probatur duplici auctoritate S. Hieronymi, quem etiam non approbat Scotus. *ibid. n. 50. & seqq.*
Quartum modum amplectitur, qui ab auctore explicatur. *ibid. n. 52. & seqq.*
Episcopus non potest validè committere simplici Sacerdoti reconciliationem Ecclesiæ consecrate, bene autem Pontifex, ut ostendunt privilegia data Mendicantibus. *p. 476. n. 56. & seqq.*
Secus à Pontificia commissione invalida est Confirmatio simplicis Sacerdotis. *ibid. n. 58.*
Poste Episcopum Confirmandi facultatem committere simplici Sacerdoti putat Pontius. *p. 477. n. 58.*
Commissio facta Sacerdoti respicit ministerium subditum & subditos quibus ministratur. *p. 478. n. 63.*
Non obstat rescriptum Innoc. III. quod solos Latinos concernit. *ibid. n. 64.*

INDEX RERUM.

- Consuetudinem Confirmandi permissam Sacerdotibus potest Pontifex annullare ibid. n. 65.
- Clemens VIII. prohibuit Græcis inter Latinos degentibus confirmare, quod non derogat consuetudini Græcorum. p. 479. n. 66.
- Neque adversatur, dum alio loco vult repeti confirmationem à Latinis. ibid. 67.
- Non obitat etiam Bulla Pij IV. ibid. 68.
- Nec Litteræ Palæologi Imperatoris profitentis Sacramentum Confirmationis conferri per Episcopum. ibid. 69.
- Hic obtinuit à Pontifice Græcorum Rituum confirmationem. p. 481. n. 69.
- Praxis Ecclesiæ ostendit non posse committi Confirmationis administrationem nisi Sacerdoti. ibid. n. 71.
- Hæc Commissio non perit per mortem Pontificis. ibid. n. 73.
- Ostenditur Caput, *Si super gratias* malè restringi ad materiam beneficalem. ibid. n. 74.
- Absoluta commissio malè limitatur ad vitam concedentis. ibid.
- Quid si solum datum esset mandatum certas personas confirmandi. p. 481. n. 75. & seq.
- Pontifex sine causa committens mortaliter peccat. ibid. n. 78.
- An talis commissio valeat, disputatur. ibid. & n. 79.
- Et aliquibus videtur non valere exemplo dispensationis in voto quæ sine causa facta est irrita. p. 483. n. 83. & seq.
- Opposita sententia tuta est. ibid.
- Sacerdos utrius hæc facultate, etiam sine causa juxta aliquos non peccat. ibid. n. 85.
- Allegantur varij casus, in quibus superior illicitè dat facultatem, & tamen delegatus exequitur licitè. p. 484. n. 88.
- Acceptans hanc facultatem non cooperatur iniquæ actioni superioris, sed solum permittit, ibid. n. 87.
- Si causa dispensationis sit ab initio proportionata, non cessabit dispensatio causâ cessante, secus si improportionata. ibid. n. 88.
- Papa, ut deleget, sufficit, quod sit electus, potestque sibi delegare hanc facultatem, quia est actus jurisdictionis voluntariæ. p. 485. n. 91.
- Solvitur objectio. ibid. n. 92.
- Collegium Cardinalium sede vacante non potest hanc facultatem delegare. ibid. n. 93.
- Alia est ratio Capituli Episcopalis sede vacante. ibid. n. 94.
- Possit hanc facultatem Pontifex Cardinalibus delegare, cum potestate subdelegandi. p. 486. n. 95.
- CONFIRMATIONIS SUBJECTUM.**
- Generaliter omnes Baptizati non confirmati validè suscipiunt hoc Sacramentum. ibid. n. 2.
- Neminem Christus exclusit, aut Apostoli. p. 487. n. 4.
- Olim dabatur cum Baptismo. ibid. n. 5.
- Defectus non datur ante septennium, idque congruè. ibid. n. 6.
- Iusta de causa licet & expedit quandoque prevenire. p. 488. n. 7.
- Perpetuò amens licitè confirmatur, tamen illicitè ordinatur & quare. ibid. n. 8. & seq.
- Infirmi & Energumeni validè confirmantur, recipiuntque augmentum gratiæ. p. 488. n. 10. & seq.
- Solus Baptizatus Confirmationis est capax. p. 489. n. 12.
- Obicitur ex Scriptura, exemplum Cornelij. Ad quod respondetur. ibid. n. 13.
- Catechumeni affecti martyrio extraordinariè receperunt hujus Sacramenti effectum. p. 490. n. 14.
- De fide est Confirmationem iterari non posse. ibid. p. 15. & seq.
- Non obstat Canon. 7. Conc. Generalis 11. item Rituale Græcorum. p. 491. n. 18. & seq.
- Iteratò confirmans, & iteratò suscipiens non incurrit penam irregularitatis, quod optime dicitur Scotus. p. 492. n. 20.
- Pœna imposita à Concilio Tarraconensi non incurritur. ibid. n. 21.
- Ad Confirmationem licitè suscipiendam requiritur, ut sufficit itatus gratiæ etiam in adulto. ibid. n. 22.
- Non obitat Canon. Conc. Arelan. qui videtur requirere jejunium & confessionem. p. 493. n. 25. & seq.
- CONFIRMATIONIS OBLIGATIO.**
- Per se loquendo nullus graviter obligatur suscipere confirmationis Sacramentum. ibid. n. 26.
- Nullum enim præceptum allegatur, etiam postquam potuerit superaddi. ibid. n. 28.
- Non obitant PP. neque Concil. p. 494. n. 29. & seq.
- Possunt esse perfecti Christiani, qui non sunt confirmati. Mens Melchiasdæ Papæ late expenditur. ibid. n. 31. & seq.
- Possit dici esse veniale sine causâ hoc Sacramentum negligere, quod forte voluit Scotus. p. 495. n. 33. & seq.
- Non omnis negligentia infert contemptum formæ. ibid.
- Olim potuit esse suscipiendi obligatio, quæ modo sit abolita. ibid. n. 35.
- Esse obligationem suscipiendi saltem post septennium, idque sub veniali putat Pontius. p. 495. n. 36. & seq.
- Ob scandalum & periculum negationis fidei tempore persecutionis hoc Sacramentum sub gravi obligatione est suscipiendum, & ita potest intelligi Scotus. p. 496. n. 39. & seq.
- Aliàs nullum planè admittendum est præceptum graviter obligans. p. 497. n. 41.
- Non peccat saltem graviter Episcopus non constitutus ordinando vel confirmando. ibid. n. 42.
- Neque suscipiens tonsuram ante Confirmationem. ibid. n. 43.
- Quidquid dicat Trident. ad quod respondetur. ibid. n. 44.
- Initium tonsuræ & minoribus Ordinibus non peccat graviter habens animum retrocedendi, vel habens animum nunquam suscipiendi Ordines majores. p. 498. n. 46. & seq.
- Peccat tamen ingrediens Religionem cum animo non perseverandi. ibid. n. 47.
- Dicastillo docet tonsurandum prius debere confirmari admittit tamen esse obligationem levem. p. 499. n. 48.
- CONFIRMATIONIS CEREMONIE.**
- Diana docet Episcopum mortaliter peccare si confirmet sine Pluviali, Mitra & Baculo pastoralis. p. 500. n. 50.
- In quovis loco decenti, etiam interdicto, potest Episcopus licitè confirmare. ibid. n. 51.
- Potest Similiter quovis tempore. ibid. n. 52.
- In Confirmatione adhibendus est Patrinus distinctus à Patrino baptismi. ibid. n. 53.
- Si plures teneant confirmandum contrahunt cogitationem, & validè faciunt. p. 501. n. 54.
- Oppositum tamen est valde probabile. ibid. n. 55.
- Si femina virum suscipiat, non committit mortalè peccatum, & forte nullum. ibid. n. 56.
- Non confirmatus illicitè est Patrinus, & forte invalidus. ibid. n. 57.
- An peccet sic suscipiens mortaliter. ibid. n. 58.
- Possunt Mendicantes esse Patrini. p. 502. n. 59.
- Patrinorum obligatio. ibid.
- An Monachi possint esse Patrini. p. 503. n. 60.
- Quam obligationem importet *ly, non licet, gravem est levem?* ibid. n. 61.
- Quia modò solitudo Monachorum tanta non est, non est obligatio. ibid. n. 62.

INDEX RERUM

est quoque tanta obligatio. *ibid.* n. 67.
Si susceptio Monachorum in Confirmatione non est
invalida, non apparet unde sit gravior illicita.
ibid.

CONSILIUM.

Quare potius liceat Contemnere Consilium vel præ-
ceptum superioris humani (ut loquitur Scotus)
quam divini. p. 306. n. 77.

CONTRITIO.

Contritio non est Sacramentum. p. 6. n. 6.
Contritio perfecta, imperfecta. p. 110. n. 9.
Cur contritio semper conferat gratiam in instanti.
p. 105. n. 157.
Contritio quomodo includat votum baptismi. *Vid. Dis-*
positio Sacramenti mortuorum. Ante præceptum Ba-
ptismi contritio non erat tale votum p. 309. n. 90.
Contritio charitate perfecta non potest salva fide asseri
dispositio necessaria ad Sacramenta mortuorum.
p. 112. n. 16. & seqq.
Dum Baptismus reviviscit per contritionem, habetur
gratia major, quam si revivisceret per solam attri-
tionem. p. 133. n. 32.
Contritio est votum Sacramenti virtuale per se suffi-
ciens absque alio voto expresso. p. 299. n. 48.
Ab hac sententia non dissentiunt antiqui Theologi, ut
malè putat Hiquæus. *ibid.* n. 49.
Qui voti expressi necessitatem non rectè colligit ex
Augustino. *ibid.*
Fidem Hiquæus asserens necessarium votum explicitum
Sacramenti, ait tamen sufficere tale consilium in
casu ignorantie ex Dei misericordia. *ibid.*

Impugnatur. p. 300. n. 51.
Obiectio Hiquæi solvitur. *ibid.* n. 52. & seqq.
Opinio Auctoris. p. 301. n. 56. & seqq.
Hinc deducitur cur contritio magis speciali titulo
concurrat ad justificationem propter votum Sa-
cramenti quam aliorum præceptorum. *ibid.* n. 58.
Obiectio solvitur. *ibid.* n. 59. & seqq.
Baptismi necessitas mediè in re vel voto asseritur ex sen-
su PP. & Ecclesiæ. p. 302. n. 63.
Vid. Baptismi subiectum.
Signum externum contritionis potius censendum res
quam verbum, quamvis foret verbum propriè
dictum. p. 40. n. 7.

D

DEMON.

Dæmon instar simiæ imitatur Deum. p. 68. n. 35.
DECRETUM.

Non omnia contenta in Decreto Gratiani sunt con-
firmata à Papa; vel ligant totam Ecclesiam.
p. 377. n. 123.

DEUS.

Potentia divinæ nihil detrahitur, sive negetur sive
affirmetur potentia obedientialis. p. 74. n. 52.
Implicat Deum videri à bruto. *ibid.* n. 53.
Implicat Deum videri oculo corporeo. p. 75. n. 56.
Non quidquid Deus potest per se, potest per creaturas.
ibid.

DISPOSITIO AD SACRAMENTA.

Alia habitualis, alia actualis. Habitualis consistit po-
tissimum in habitibus fidei, spei, charitatis.
Actualis in actibus fidei, spei, charitatis, peni-
tentie. p. 107. n. 10.
Actus in ratione dispositionis præstant habitibus. *ib.* n. 2.
Inter actus ejusdem virtutis præstant intensiores.
p. 108. n. 2.

Actus virtutis de se perfectioris potest per accidens
minus perfecte disponere. *ibid.*

Quando dispositiones sunt inæquales, Sacramenta cau-
sant gratiam inæqualem. p. 108. n. 3.

Dispositio habet se ad effectum gratiæ ex opere opera-
to, ut conditio, removens prohibens. *ibid.*

Gratia Sacramenti non correspondet soli primo gra-
dui dispositionis, sed omnibus. *ibid.* n. 42.

Sacramentum quomodo magis dependeat à conferente,
quomodo magis à suscipiente. *ibid.* n. 52.

Parvulus nullo modo per Baptismum tantam accipit
gratiam quantum adultus. p. 109. n. 79.

Sacramentum minus efficax ratione majoris dispositio-
nis potest habere perfectiorem effectum. *ibid.* n. 65.

Simile in causis naturalibus & moralibus. *ibid.*

Ratio in Sacramento penitentiae peccator accipiet
tantam gratiam quantum iustus. *ibid.* n. 89.

Peccator adultus nullo casu reportat fructum sine actu
supernaturali. p. 110. n. 92. & seqq.

Quod intelligendum, idè que à fortiori de Sacramentis
vivorum. Nec oppositum docuit Scotus. *ibid.* n.
10. & seqq.

Scotus non docuit peccatorem aliquo casu justificari
per Eucharistiam absque saltem attritione. *ibid.* n. 11.

Ratio cur non justificetur homo etiam per Sacramenta
sine actu propriæ voluntatis. *ibid.* n. 12.

Possit in casu recipi Sacramentum etiam sine peccato, &
sine fructu. *ibid.* n. 14.

Quando indispositus bonâ fide suscipit, non potest
dici Deum ex misericordia supplere defectum
indispositionis. *ibid.* n. 15.

DISPOSITIO SACRAMENTI MORTUORUM.

Quid Sacramentum mortuorum. p. 112. n. 16.

Contritio charitate perfecta non potest salva fide asseri
dispositio necessaria ad Sacramenta mortuorum.
ibid. n. 16. & seqq.

Cur magis peccet communicans in malo statu, quam
recipiens absolutionem. *ibid.* n. 19.

Attritionem sufficere in Baptismo probatur. p. 113. n. 20.

Obiectio solvitur. *ibid.* n. 21.

Attritionem sufficere ad Absolutionem, post Triden-
tinum negari non potest. *ibid.* n. 24.

Non est etiam necessaria Contritio necessitate præcep-
ti. Nec refert quod Concilia illam dicant esse
partem Sacramenti penitentiae. p. 114. n. 25.

DISPOSITIO AD BAPTISMUM REQUISITA. Vide BAPTISMUM.

DISPOSITIO.

DISPOSITIO AD SACRAMENTA VIVORUM.

Status gratiæ est dispositio requisita ad Sacramentum
vivorum. p. 114. n. 26. & p. 116. n. 32.

Ex hoc quod eadem phrasi flor. exprimat effectum peni-
tentiae & extremæ Unctionis, non sequitur
hanc, ut illam institutam ad causandam primam
gratiam. p. 115. n. 27.

Controvertitur, an Sacramenta, vivorum per accidens
causent primam gratiam. *ibid.* n. 27. & seqq.

An causent secundariò primam gratiam. p. 116. n. 33.

Objectiones solvantur. *ibid.* n. 33. & seqq.

Potuit Deus instituire Eucharistiam ad causandam
primam gratiam, sicut instituit penitentiam ad
secundam. p. 117. n. 38. & seqq.

Cur tam enixè exigat Paulus: *probet autem sup sum homo,*
etiam Eucharistia per accidens causet primam gra-
tiam. p. 118. n. 41.

Patres requirentes ad Eucharistiam statum gratiæ,
quomodo intelligendi. *ibid.* n. 42. & seqq.

Similiter Cath. Rom. & Concilium in speciem con-
traria

INDEX RERUM.

araria clarè explicantur. ibid. n. 44.
 Solvitur simile ex Florent. p. 119. n. 45.
 Cur Eucharistia potius operetur primam vitam spiri-
 tualem. ibid.
 Occurritur cuidam Responsioni. ibid. n. 46.
 Duplex conversio spiritualis in sumptione Eucharistia.
ibid.
 Pro nostra sententia habetur auctoritas Trident. &
 SS. Patrum. ibid. n. 47. & seq.
 Pro eadem est & sufficit auctoritas D. Thomæ. p. 120.
n. 48.
 Nec satisfacit Lugo illum explicans de effectu contin-
 genti. ibid. n. 49.
 Ex institutione Eucharistia & aliorum Sacramentorum
 vivorum non potest colligi quòd non conferant
 aliquando primam gratiam. p. 121. n. 51.
 Sacramentum vivorum quodnam dicatur. ibid.
 Debet subinde ministrari Eucharistia existimato pecca-
 tori. ibid. n. 52.
 Extrema Unctio numquam nisi in casu quo non posset
 absolvi. ibid.
 Qui Catholicè vixit, etsi nulla possit edere signa
 doloris, est absolvendus. p. 121. n. 53.
 Accipit fructum Sacramenti, qui illud suscipiendo non
 peccat mortaliter, & est attritus supernaturaliter.
p. 122. n. 54.
 Non est necessaria in homine iusto devotio actualis.
ibid. n. 55.
 Declaratur ex praxi Ecclesie. ibid. n. 56.
 Devotio est ipsa voluntas suscipiendi. Manet moraliter
 quamdiu non retractatur, immo manet ferè
 semper virtualiter. ibid.
 Necessitas actualis devotionis improbat. p. 123.
n. 60. & seq.
 Argum. in contrarium solvitur. ibid. n. 61. & seq.
 Cur Eucharistia, cibus spiritualis, minus exigat coope-
 rationem sumentis, quam cibus corporalis.
p. 124. n. 63.
 In adultis voluntas suscipiendi est sufficiens cooperatio,
 immo magis quam præsens devotio. ibid.

E

ECCLESIA.

Auctoritas Ecclesie an sufficiat ad hoc ut aliquid
 sit de fide. p. 86. n. 93. & seq.
 Ecclesia habet jus particulare prædicandi Evangelium
 & baptizandi. p. 329. n. 71.
 Ecclesia non potest dispensare in benedictione Chris-
 matis. p. 439. n. 81.
 Non potest mutare aliquid essentielle in Sacramentis.
p. 270. n. 6.

EPISCOPATUS.

Episcopatus est institutus Joan. 20. p. 428. n. 34.

EPISCOPUS. Vide CONFIRMATIONIS
MINISTER EXTRAORDINARIUS.

EUCCHARISTIA.

Eucharistia an causet per accidens primam gratiam.
p. 117. n. 36.
 Convenientia & distinctio Eucharistia ab alijs Sacra-
 mentis. p. 9. n. 12.
 Probabiliter est efficacior cæteris Sacramentis. p. 77.
n. 63.
 Constat essentialiter in solis speciebus consecratis.
p. 42. n. 12.
 Opinio Lugonis quoad difficultatem circa instantia
 divisibilia explicatur. p. 106. n. 159.
 Qui peccat mortaliter speciebus Eucharisticis existen-
 tibus in stomacho, non peccat de novo mortali-

ter, etsi mox non respiciat. ibid. n. 164.
 An fuisset in statu Innocentiz. Vide *Innocentiz* ibid.

EUCCHARISTIÆ MATERIA.

Aquæ admixtionem in calice non esse præceptam
 Christo, concluditur ratione theologica. p. 437.
n. 46.
 Aquæ mixtio est Juris Ecclesiastici, & cur sit. p. 437.
n. 46.
 Cur aqua ex præcepto Ecclesie non sit miscenda spe-
 ciebus vini post consecrationem. p. 435. n. 45.
 An aqua concurrat ad effectum gratia. p. 436. n. 47.

EUCCHARISTIÆ FORMA.

An forma Eucharistia sit Sacramentum. p. 10. n. 10.

Significatio formæ & specierum in Eucharistia. p. 9. n. 9.

EUCCHARISTIÆ EFFECTUS.

Primarius effectus est gratia, sed subsistens. p. 11. n. 11.

Secundarius gratia inherens ibid.

EUCCHARISTIÆ SPECIES.

Christus est totus sub una specie; & cur sit præceptum
consecrandi duas. p. 434. n. 44.

EUCCHARISTIÆ SACRAMENTUM.

Ipsum Corpus Christi non est de essentia Eucharistia.
p. 11. n. 11.

EUCCHARISTIÆ USUS.

Cur usus Eucharistia non sit Sacramentum. p. 10. n. 10.

Cur potius usus sacri olei sit Sacramentum. ibid. n. 10.

Causat gratiam etiam non manducata ut contigit in
S. Bonaventura. p. 11. n. 11.

Ufus est tantum conditio sine qua non. ibid.

Debet subinde ministrari Eucharistia existimato pecca-
tori. p. 121. n. 51.

EXTREMA UNCTIO.

Requiritur aliqua voluntas infirmi ut extrema Unctio
decenter possit ministrari. p. 274. n. 19.

Non debet forma finire ante peractas unctiones.
p. 266. n. 18.

Causat gratiam in suscipiente absque actuali voluntate
vel intentione. p. 112. n. 10.

Secundario remittit peccata mortalia. p. 137. n. 11.

Vide *Dissertio Sacramenti vivorum.*

F

FIDES.

Fides justificat non tamen illa specialis hæreticorum
p. 60. n. 4.

Pro fide speciali hæreticorum, nihil habetur in Scrip-
tura. ibid. n. 11.

An primo instanti physico, quo sufficienter est propo-
situm objectum fidei sit obligatio elicendi adus
fidei. p. 345. n. 338. & 340.

G

GRATIA ACTUALIS.

Sacramentum initerabile confert gratiam actuali
per totam vitam. p. 82. n. 14.

Per Sacramenta non statim conferuntur gratia
actualis. p. 106. n. 160.

Gratia actualis Sacramentalis dependet ab actu
actuali. ibid. n. 160.

Non est tamen obligatio statim ponendi adus
actualis. ibid. n. 160.

INDEX RERUM.

obex illarum. *ibid.* n. 162.
Cur minus peccet, ponens obicem gratiæ actualibus, quam caracteribus. p. 107. n. 163.
 Probatur Sacramenta illas conferre. p. 81. n. 76.
 Probatur de Ordine, Matrimonio & Confirmatione ex PP. *ibid.*
 Idem existimandum de alijs. *ibid.* n. 77.
 Quid sint gratiæ actuales. *ibid.* n. 78.

GRATIA SANCTIFICANS.

Gratiæ sanctificantis dignitas. p. 80. n. 74.
 Gratiæ sanctificans sacramentalis non distinguitur specie physica ab extrasacramentali, sed tantum connotato. p. 81. n. 78.
 Gratiæ sanctificans sacramentalis est radix auxiliorum actualium. p. 82. n. 79.
 Gratiæ sanctificans exigit auxilia actualia ad resistendum tentationibus. *ibid.*

H

HABITUS.

Differentiæ habitus naturalis & supernaturalis. p. 101. n. 141.
 Unus habitus potest esse dispositio ad alium. *ibid.* n. 142.
 Datur de facto habitus indifferens naturalis. *ibid.* n. 143.
 Possibilis est habitus & actus supernaturalis indifferens. *ibid.* & n. seq.

HÆRESIS. HÆRETICUS.

Hæresis ut formaliter mala in sola voluntate reperitur. p. 376. n. 114.
 Sententiæ Hæreticorum, quod Sacramenta iustificent, quatenus excitant illorum fidem specialem, refellitur. p. 59. n. 8.
 Quis sit Hæreticus externus. p. 55. n. 40.
 Hæretici efficaciam denegant Sacramentis. p. 57. n. 1.
 Hæretici in SS. Patres injurijs. p. 59. n. 6.
 Ineptè interpretantur SS. Patres. *ibid.* n. 7.
 An possint esse Patrimi. p. 387. n. 42.

I

IGNORANTIA.

Vide BAPTISMI INTERABILITAS.
Probabile est ignorantiam solius Censuræ à Censura excusare. p. 374. n. 107.
 Rebaptizatus ex ignorantia non incurrit irregularitatem. p. 377. n. 110. & seq.
 Quare Scotus dixerit ignorantiam facti non juris excusare. p. 374. n. 107.
 Cessante peccato propter ignorantiam juris vel facti cessat irregularitas. p. 372. n. 104.

INNOCENTIÆ STATUS.

In eo nullum fuit Sacramentum collativum gratiæ sanctificantis. p. 22. n. 24.
 Ne quidem Matrimonium Adæ & Evæ. p. 23. n. 25.
 Si Adam non peccasset, an retinisset iustitiam pro posteris. *ibid.* n. 27.
 Vetera Sacramenta illo durante non fuissent. p. 24. num. 28.
 Neque nova cum dependentia à Christo passibili vel peccato Adæ. *ibid.*
 An aliqua fuissent ex meritis & ad gloriam Christi impassibilis ac in remedium peccatorum actualium. *ibid.* n. 29.
 An in eo fuisset aliquod Sacrificium, & quale. *ibid.*
 An in Sacrificio illo necessariò fuisset inclusum Sacramentum. *ibid.* n. 30.
 An Sacerdotium illius fuisset Sacramentum. *ibid.*

An fuisset institutum Sacramentum Eucharistiæ, & consequenter Sacramentum Ordinis. *ibid.* & p. 25. n. 31.

INTENTIO.

Quid sit? p. 151. n. 44.
 Quid intentio actualis virtualis & habitualis. p. 166. n. 101.

INTENTIO MINISTRI.

Non est de essentia Sacramentorum. p. 42. n. 13.
 Quomodo ergo concurrat. *ibid.* & p. 43. n. 15.
 Est de essentia Matrimonij. *ibid.* n. 16.
 Secundum fidem requiritur in Ministro intentio facienda quod facit Ecclesia. p. 151. n. 45.
 Ratio à priori, voluntas Dei. p. 153. n. 51.
 Duplex intentio, actus & finis actus. Requiritur intentio actus. p. 151. n. 46.
 Duplex intentio finis actus; scilicet finis proximi & remoti. *ibid.*
 Requiritur ad valorem intentio finis proximi. Ratio congruentiæ ex Scoto. p. 152. n. 47.
 Quid sit intentio faciendi quod facit Ecclesia. *ibid.* n. 48.
 Non sufficit intentio faciendi simpliciter actum externum quem facit Ecclesia, ut vult Scribonius. *ibid.* n. 49. & seq.
 Responso ad primum fundamentum Scribonij. p. 153. n. 52.
 Responso ad secundum fundamentum. *ibid.* n. 54.
 Non pendet valor Sacramenti à iudicio externo Ecclesiæ, quando hoc iudicium innititur falsæ præsumptioni. p. 154. n. 55.
 Minister Sacramentorum est potius Minister Christi, quam Ecclesiæ. *ibid.*
 Virtus Ministri extendit se ultra actionem externam. *ibid.* n. 57.
 Ubi requisivit Christus intentionem internam. *ibid.* num. 58.
 Respondetur ad factum Athanasij, qui Iudæis validè baptizavit. p. 155. n. 59.
 Respondetur ad exemplum Genesij Martyris. *ibid.* n. 61. & seq.
 Explicatur mens D. Aug. de Baptismo Iudicæ tantum suscepto aut collato. p. 156. n. 63. & seq.
 Explicantur hæc verba D. Aug. *Non timeo* (in actu baptizandi) *Ebris sum*. p. 157. n. 67.
 Quare potius requiratur intentio Ministri quam fides aut bonitas. *ibid.* n. 68.
 Non debuit Deus omnibus inconvenientijs providere. *ibid.*
 Obiectio ex ratione solvitur. p. 158. n. 70.
 Solvitur alia obiectio ex Scoto. *ibid.* n. 71.

INTENTIO CONFERENDI EFFECTUM.

Non requiritur ad valorem. p. 158. n. 72.
 Voluntas faciendi quod facit Ecclesia, stat etiam cum voluntate explicita non conferendi effectum. p. 159. n. 76.
 Inter voluntates contrarias illa prævalet quæ est magis universalis & reflexiva. p. 160. n. 77.
 Ad hoc non requiritur simul alia voluntas revocatoria contrariæ. *ibid.* n. 78. & seq.
 Objectionis cuiusdam assignatur disparitas manifesta. *ibid.* n. 80.
 Objectionis secundæ solutio. p. 161. n. 81.
 Quid si utraque voluntas esset æqualis? *ibid.* n. 82. & seqq.

INTENTIO DIRECTA. INDIRECTA.

Quid utraque. p. 161. n. 85.
 Non valet Sacramentum prævisum & collatum in ebrietate, etiam in illum finem intentæ. p. 162. n. 87.
 Sicuti non valet contractus. p. 163. n. 88.
 Cur perjurium ebrij prævisum non habeat malitiam perjurij æque ac homicidium. *ibid.*
 Unde cognoscenda differentia inter actionem ebrij & distracti. p. 163. n. 89. & seqq.

V u u

Eandem

INDEX RERUM.

Eadem differentiam vide. pag. 172. num. 114. & p. 174. n. 131.
Cur non requiratur tanta libertas in suscipiente, quam in administrante Sacramento. p. 163. n. 91.
Cur neuter conjux validè contrahat Matrimonium in somno. p. 164. n. 92.
Dici non potest cum qui ante ebrietatem habuit voluntatem baptizandi retinere virtutem in ebrietate. ibid. n. 93. & n. 95.
Quare actio in somno possit esse culpabilis potius, quam sacramentalis. Disparitas prima. p. 165. n. 96.
Disparitas secunda. ibid. n. 98.
Sacramentum erit validum, si Minister dum profert verba sit compos mentis, etiam, antequam audiantur, fiat amens. ibid. n. 99.

INTENTIO HABITUALIS.

Sola habitualis intentio non sufficit ad validam administrationem Sacramenti, quod consistit in usu Ratio. p. 166. n. 102.
An ad applicationem Sacrificij sufficiat intentio habitualis. Vasquez negat. ibid. n. 103.
Solutio fundamenti Vasquez. p. 168. n. 107.
Disparitas prima inter applicationem Sacrificij & administrationem Sacramenti. p. 166. n. 104.
Disparitas secunda. p. 167. n. 105.

INTENTIO VIRTUALIS.

Ad intentionem virtutem aliqui DD. exigunt talem saltem & confusum actum intellectus & voluntatis, alij solum imaginativæ & appetitus materialis. p. 170. n. 114.
Quæ sit ratio istius dissensionis Doctorum. p. 171. n. 119.
Describit illam Scotus per descensum ex actuali. pag. 170. n. 115.
Interrumpitur per voluntatem contrariam, per moram, per ebrietatem, somnum &c. ibid.
Obiectio solvitur. ibid. n. 116. & seq.
Ad valorem Sacramenti non requiritur intentio actualis, sufficit virtualis. ibid. n. 114.
Ratio congruentiæ. p. 171. n. 118.
Et si non sit necessaria actualis est tamen consulenda. Ex quare. ibid.
Quænam sit natura intentionis virtualis. ibid. n. 119.
Explicatio intentionis virtualis ex Scoto. ibid. n. 120.
Argumentum Theologicum contra illam desumptum ex ratione meriti, solvitur. pag. 172. n. 122. & seqq.
Et si non sufficeret intentio virtualis ad meritum inchoandum, non sequitur non sufficere ad continuandum. p. 173. n. 126.
Martyres merebantur per intentionem virtutem. pag. 172. n. 122.
Et quo modo. ibid.
Non satis salvat meritum tenuis advertentiæ ab alijs requisita. ibid. n. 124. & seq.
Scotus non negat in intentione virtuali ordinari ad esse tenuem illam attentionem, sed perfectam. p. 174. n. 128.
Contra sententiam Scoti argumentum Philosophicum solvitur. ibid. n. 129. & seqq.

INTENTIO ABSOLUTA ET CONDITIONATA.

Sacramenta debent administrari absolute. p. 175. n. 133.
Sacramenta validè ministrantur sub conditione de presenti vel de præterito naturaliter cognoscibili. ibid.
An valeat Sacramentum sub conditione naturaliter incognoscibili? Suarez non rectè dubitat de validitate Sacramenti, si conditio in re existat. ibid. n. 134. & seqq.

Non est differentia inter has conditiones, si non baptizatus, & si prædestinatus, nisi quoad effectum. p. 176. n. 135.
Contra obijciunt non valere Sacrificium pro primo peccato. ibid. n. 137.
Respondetur dupliciter. Ubi de prohibitione Pœnitentiæ applicationis. ibid. n. 140. & seqq.
Matrimonium recipit conditionem suspensivam valentis, & nullum aliud Sacramentum illam admittit. ibid. n. 144.
Conditio de futuro non suspendens valorem, est præterita de presenti quam de futuro. p. 177. n. 142.
Cur Matrimonium recipiat conditionem suspensivam valentis. ibid. n. 143.
Cur cetera Sacramenta non recipiant talem conditionem. ibid. n. 144.
Objectiones contra hoc solvuntur. ibid. n. 145. & seqq.
Abolutionis valor suspendi non potest. Argumentum contra solvitur. p. 178. n. 146.

INTENTIONIS MINISTRI MATERIA SEU OBJECTUM.

Intentio Ministri debet esse circa materiam determinatam. p. 178. n. 146.
Huc determinationi non obstat error privatus. ibid.
Quid dicendum de materia Matrimonij. ibid. n. 149.
Cur contractus Matrimonij non sit æque validus ac contractus emptionis, etiam alia res numerata sit. p. 179. n. 150.

IRREGULARITAS.

Nulla est irregularitas, quæ non sit jure scripto expressè ad eoque non incurratur propter solum contumaciam. p. 179. n. 151.
Cessante peccato per ignorantiam juris vel facti, cessat irregularitas penalit. p. 179. n. 150.
Vide Baptismi interabilitas.

K

KEMNITIUS.

Sacrum Christina vocat Christum exortatum & redditionem superstitiosam & magis. pag. 176. n. 76.

L

L E X.

Lex vetus ante Pentecosten non cessavit in maiore legis. p. 106. n. 74.
Lex nova non fuit introducta ante Pentecosten. ibid.
Lex vetus non fuit extincta statim in morte Christi. p. 109. n. 86.
Facta sufficienti promulgatione Legis novæ, Evangelicæ fuit necessarius vi juris Divini positivus. ibid. n. 87. & seqq.

LEGIS PROMULGATIO.

Prima promulgatio Baptismi obligavit ad non contrahendum, secunda in Pentecoste ad suscipiendum. p. 106. n. 77.
Non debet constitutio aliqua singulorum auribus promulgari, sed sufficit publica promulgatio. p. 109. n. 86.
Novæ constitutiones non nisi post certum tempus obtinent. ibid. n. 79.

LUTHERUS.

Qualiter explicet rationem Sacramenti. p. 111. n. 91.
Facit Dæmones Ministros Sacramentorum. ibid. n. 92.
Ejus rationes resutantur. ibid.

INDEX RERUM

Negat intentionem Ministri esse necessariam ad valorem Sacramenti. p. 151. n. 44.

M

MAGISTER.

Magister sentent. non asseruit Circumcisionem delevit originale sine infusione gratiae. p. 34. num. 61.

MALEFICUS.

Non licet eum admittere si applicare velit medicinam vanam & superstitiosam. p. 228. n. 74.
In dubio an medium licitum noverit, non potest peti ab eo solutio maleficij. p. 229. n. 74.

MARTYR.

Martyres merentur per intentionem virtutalem. p. 172. n. 122.
Quomodo mereatur Martyr sopito usu rationis. p. 173. num. 127.
Quando quis in odium fidei precipitatur ex turri censetur martyr, etsi ante ipsum moriatur precipitans. p. 165. n. 99.
Puer in utero matris occisus an Martyr. Vide Martyri effectus.

MARTYRIUM.

Quid sit? p. 397. n. 1.
Non est Sacramentum. p. 5. n. 5.
Ut tale potuit institui. ibid.
Conditiones ad Martyrium requiruntur. p. 397. n. 2.
An sit Martyr qui occiditur, quia solvit debitum iustitiae. p. 398. n. 4.
Non est Martyr qui acceptat mortem ex vana gloria, aut alio motivo humano. ibid. n. 6.
Martyrium aliud parvulorum, aliud adultorum. ibid. num. 7.
Adulterum requirit proprium consensum. ibid.
Martyrium est actus virtutis. Et cuius virtutis. p. 399. n. 9. & seqq.
Variae objectiones diluantur. p. 400. n. 12. & seqq.
Sententia Regij, quod sufficiat acceptatio interpretativa, refutatur. ibid. n. 15. & seq.
Male colligit Regius suam sententiam ex D. Thoma. Explicatur mens S. Doctoris. ibid. n. 17. & seq.
An providens se occidendum pro virtute, si occidatur dum non cogitat de occisione, sit verus Martyr? Ratio pro affirmativa. Ratio pro negativa. p. 401. n. 19.
Responsio ad rationem pro affirmativa. ibid. n. 20.
Dato quod sit Martyr, equidem non sine actu virtutis. ibid.
Regius docet ad Baptisimum requiri majus voluntarium, quam ad Martyrium. Rejicitur. ibid. n. 21.
Attritus dormiens esset Martyr, si fuisset ante actualiter sic constitutus, & modo habitualiter, ut mori mallet quam fidem negare. p. 402. n. 26.
Martyrium nec in se nec in alio acceptatum est tantum Martyrium parvulorum. Simile in Baptismo. ibid. num. 27.
Nullus censendus Martyr, nisi cui non resistent mors violenta inferatur. p. 403. n. 28.
Mors ipsa re, securissimum Martyrium. Sufficit tamen mors in causa. ibid. n. 29.
Non sunt Martyres veri, etsi ob similitudinem ab Ecclesia tales vocentur, qui servitio pestiferorum immoruntur. ibid. n. 31.
Distinctio inter Martyrium parvulorum & adultorum. p. 408. n. 50.
Miles pugnans non est Martyr. Differentia inter illum & verum Martyrem. p. 404. n. 33. & seq.
Non omnis mors pro fide aut vera virtute est Marty-

rium. p. 405. n. 36.
Neque contrarium docuit Aug. Explicatur locus quidam ex ipso adductus. ibid. n. 37.
Nec obest, sed favet potius D. Thom. p. 406. n. 39.
An erit Martyrium, si Tyrannus praeter veram virtutem alios praetextus fingat. ibid. n. 40.
Quid si titulus mixtus, scilicet ob fidem & delictum? ibid. n. 41.
Martyrium cepit ab initio mundi. p. 416. n. 81.
Quandonam Martyrium sit in praeepto. pag. 414. num. 84.
Martyrium directe procurare est intrinsece malum. Licet sit appetere passionem. ibid. n. 86.
Licet se pijs operibus exponere cum certo Martyrij periculo. p. 418. n. 89.

MARTYRII EFFECTUS.

Martyrium confert parvulis gratiam justificationem ab originali peccato. p. 406. n. 42.
Est sententia Scoti. Qui & idipsum affirmat de occiso in utero matris. Maxime si latere cognoscatur. p. 407. n. 44.
Sed quid si Tyrannus id ignoret? Dubitatur. ibidem & num. seqq.
An dum occiditur mater ob odium Christi & puer ob hereditatem invadendam, hic sit Martyr. ibid. n. 47. & seqq.
Justificationi Martyrij non obstat Baptismi necessitas. p. 408. n. 49.
Et hoc etiam verum est respectu adultorum. ibid. n. 50.
Martyrium confert gratiam quasi ex opere operato. p. 409. n. 53.
Gratia Martyrij delet omnia peccata. ibid.
Sicut Baptismus ita Martyrium non confert effectum nisi subiecto debite disposito. p. 410. n. 56.
Eadem requiritur ad Martyrium, quae ad Baptisimum. ibid. n. 57.
Fundamentum apparens ex Scriptura, quod ad Martyrium requiratur Charitas. Solvitur. ibid.
Martyrium non prodest peccatori cum attritione cognita ut tali. p. 411. n. 63.
Qualiter se disponere debeat peccator proximus Martyrio. p. 412. n. 65. & p. 414. n. 72.
Dispositio sufficiens ad effectum Martyrij, non est difficilis pro illo articulo. p. 412. n. 65.
Stat equidem voluntas moriendi pro Christo cum affectu ad mortale. ibid. n. 66.
Opinio aliquorum, quod Martyrium iustificet sine Penitentia, etiam dum occurrit memoria peccatorum. p. 413. n. 67.
Fundamenta eorum refelluntur. ibid. n. 68. & seqq.
Sententia Auctoris in immemore peccatorum sufficere formalem actum amoris vel etiam spei. p. 414. num. 71.
Recipitur effectus Martyrij cum per vulnera aut cruciatum homo certo ad mortem disponitur. ibid. n. 73.
Obiectio solvitur. ibid. n. 74.
An pro tali Martyre necdum mortuo sit orandum. p. 415. n. 75.
Obiectio solvitur. ibid. n. 76.
Vulnus lethale quod. ibid.
Tale fuit Missio S. Joannis in oleum. ibid. n. 77.
Nostrae doctrinae non contrariatur Doctor Angelicus. ibid. n. 78.
An Martyrij effectus conferatur ultimo instanti intrinseco vitae; an vero in instanti extrinseco, vel tempore imperceptibiliter praecedente. ibid. n. 79. & p. 416. n. 80.
Potest quis esse saepius Martyr. ibid.

MATRIMONIUM.

Contrahentes sunt Matrimonij ministri & materia. p. 40. n. 8. & seqq.
Essen-

INDEX RERUM.

Essentialiter absoluitur mutuo consensu exterioris expressio. p. 42. n. 12.
Intentio est de essentia Matrimonij & quare potius quam aliorum Sacramentorum. p. 43. n. 16.
De essentia illius est intentio contrahendi, non intentio Sacramentum conficiendi. p. 44. n. 18.
Aliud est Matrimonium, aliud contractus Matrimonij, aliud Sacramentum Matrimonij. ibid.
In lege nova Christus elevavit contractum Matrimonij ut esset Sacramentum. ibid.
Matrimonium recipit conditionem suspensivam valoris. p. 176 n. 142.
Cur Matrimonium non sit æquè validum, quam contractus emptionis, etsi res numero diversa substituat. p. 179. n. 152.
Qualiter determinata debeat esse persona cum qua contrahere quis vult. p. 178. n. 150.
Licetum est adhibita debita restrictione mentali cum impedimento dirimente ex gravi metu contrahere Matrimonium. p. 198. n. 231.
Consensus est causa efficiens, non Matrimonij, sed vinculi. p. 47. n. 24.
Ordinarie licitum est contrahere Matrimonium cum peccatore. p. 203. n. 244.
Ad Matrimonium requiritur consensus externus utriusque conjugis saltem in obligationem. p. 222. n. 46.
Non valet consensus coactus. ibid. n. 47.
Qualis intentio requiritur. ibid. n. 48.

M E D I C U S.

Medicus quandonam ex iustitia tenetur adhibere remedium & quando non? p. 208. n. 264.
An liceat petere sanitatem à medico qui simul est magus. p. 227. n. 70.

M E R I T U M.

Ad meritum requiritur perfectio deliberatio. pag. 172. n. 124.
An possit stare cum intentione virtuali. p. 172. n. 122. & seq.
An requiratur major libertas ad meritum inchoandum, quam ad continuandum. p. 173. n. 126.
Ad meritum sufficit relatio virtualis operis in finem. p. 174. n. 128.
Cur nemo possit sibi mereri primam gratiam. p. 118. n. 40.
Potuisse purus homo mereri remissionem peccati, & beatitudinem pro se & pro alijs. ibid.
Probabile est meritum non reviviscere totum, nisi in fine vite. p. 296 n. 37.
Servientes pecciferis tam multum possunt mereri quam Martyres. p. 404. n. 31.

M E N D I C A N T E S.

An mendicantes possint esse parvini. p. 387. n. 41. & 42.
M I L E S.
Miles pugnans non est Martyr. p. 404. n. 33.
Plurimum merentur milites pugnantes in bello fidei. ibid. num. 34.

N

N A T U R A L E.

Quomodo intelligendum quod ait Scotus: *Naturale & supernaturale non distinguunt naturam alicuius in se, sed tantum in comparatione ad agens.* p. 100. n. 137.
Naturaliter potest intelligi supernaturale ab ente creato. ibid.
Naturale & supernaturale specie distinguuntur. ibid. & num. seq.

Possunt poni in eodem predicamento. ibid. n. 138.

N E C E S S I T A S.

Quid sit necessitas medij & præcepti. p. 198. n. 41.
Caius in quo necessitas excusat suspensionem Sacramenti in malo statu ab irreverentia. p. 213. n. 74.
Alij casus dispensantur. p. 224. n. 58. & seq.

N O T A R I U S.

Publicus Notarius non potest negare auctoritatem sui muneris contractui alicui legitimo, licet contrahens ex prava intentione peccet in iudicio. p. 202. n. 141.

O

O B E X.

O B e x alius positivus, alius negativus. p. 196. n. 41.
Qualiter tollatur obex in Sacramentis vivorum. ibid. n. 41.

Vide, Sacramentorum reviviscencia.

O C C I S I O.

Quid sit directa & indirecta occisio. p. 158. n. 74.
An liceat aliquando directè occidere innocentes. p. 257. n. 71.

O P I N I O.

An minister possit sequi opinionem probabilium de valore materiæ & formæ Sacramentorum. p. 209. n. 110.

Non peccare contra reverentiam naturalem docet Valquez & alij, sed variè impugnantur. p. 109. n. 251. & seq.

Opposita sententia probatur. ibid. n. 251.
Charitas obligat Sacramentum certum ministrari modo tantum probabiliter. p. 207. n. 210.

Non sequitur, licitum est cum opinione probabilium restituere, ergo Sacramentum ministrare. p. 209. n. 210.

An Doctor interrogatus non possit obligare ex opinione probabilium ad restitutionem. ibid. n. 211.

O R D O.

Utrum sit invalida ordinatio accessentium cum impedimento? p. 178. n. 111.

In Ordinatione non requiritur Physicus contentus instrumentorum. p. 433. n. 14.

An intentio Episcopi conferendi potestatem Ordinis sit de essentia Sacramenti Ordinis. p. 45. n. 19.

Ordinandi interrogati tenentur impedimentum denegare etiam cum propria infamia. p. 201. n. 256.

Quid fieri debeat si ordinandus jus habeat ad Ordinem ratione beneficij aut dignitatis, quam possidet. ibid. n. 257.

Quid faciendum si crimen nequeat legitime probari, constat autem Episcopo ordinanti. ibid. n. 258.

P

P A R O C H U S.

Parochus peccat mortaliter ministrando *Baptismum sine patrino, vel admitendo plures duobus, vel duos tantum ejusdem sexus.* p. 355. n. 71.

Parochi obligatio ad admitendum electos. ibid.

Vide Baptismi Ceremonia.

Parochus non potest fugere metu mortis aut captivitatis, cum notabili gregis sui detrimento. p. 311. n. 41.

An Parochus sine gravi peccato irreverenter possit ministrare Matrimonio contrahentium in malofide. p. 201. n. 254.

Non minùs obligatur Parochus inquirere impedimenta. p. 201. n. 254.

INDEX RERUM.

Matrimonij, quàm Episcopus impedimenta Ordinis. *ibid.*
Non tenetur inquirere an contrahentes peccent vel non peccent. p. 202. n. 240.
Debet repellere accedentes cum impedimento irritante vel impediante. *ibid.* n. 241.
An peccet Parochus cooperando peccato contrahentium in malo statu. *ibid.* n. 243.
Non est in Parocho assistente alia obligatio quàm virtutis charitatis. p. 203. n. 244.
Parochus tenetur ex iustitia administrare Sacramentum certum, relicto tantum probabili. p. 208. n. 264.

Illicitum est accipere Sacramentum à Parocho malo, etiam parato, quando æquè commodè accedi potest privilegiatus. p. 226. n. 66.
Ad licitè ministrandum Baptisimum adultis non sufficit, quòd Parochus ignoret indispositionem peccentis. p. 192 n. 203.

PARVULUS. Vide, BAPTISMUS. CIRCUMCISIO.

Parvulus est capax poenæ & præcepti in alio. p. 32. n. 50.

PASSIO.

Passio Christi est tantum causa moralis gratiæ. p. 65. n. 25.

PATRES.

In articulis fidei maximè consentiunt, etsi in alijs quædamque discrepent. p. 59. n. 6.
In dogmaticis loquuntur appetè, non autem hyperbolice. *ibid.*
Que fuerit mens PP. de causalitate Sacramentorum. p. 66. n. 27.

PATRINUS. Vide, BAPTISMI ET CONFIRMATIONIS CEREMONIÆ.

PECCATUM.

Peccatum essentialiter involvit actum voluntatis. p. 40. n. 7.
Peccatum veniale non prohibet gratiam infundi. p. 109. n. 7.
Nec multiplicatio venialium, nec voluntas plura peccata venialia committendi facit mortale, nisi objecta coalescant, vel nisi imminet periculum proximum peccati mortalis. p. 187. n. 185.
Explicatur circa hoc mens D. Aug. *ibid.* n. 186.

PRÆDICATOR.

An graviter peccet prædicando in malo statu, maximè si peccatum est publicum. p. 189. n. 192.

PRINCEPS.

Princeps habet jus emendandi abusum patriæ potestatis, non solum in materia iustitiæ, sed etiam pietatis, charitatis, bonorum morum &c. p. 328. n. 66. & 69.
Principi obediendum si iusta præcipiat. p. 327. n. 65.
Princeps secularis potest cogere per se loquendo subditos ad Baptisimum. p. 329. n. 72.
Quantum est ex lege Ecclesiæ illicitè cogit ad Baptisimum. *ibid.* n. 74.

PONTIFEX.

Pontifex tamquam particularis Doctor potest errare. p. 279. n. 40. & seq.

POENITENTIA.

Pœnitentia intrinsecè consistit in solis verbis Absolutionis. p. 42. n. 12.
Malè dicitur, quòd peccata sint de intrinseca ratione Pœnitentiæ. *ibid.* n. 13.

Ad Sacramentum Pœnitentiæ pertinet peccatum commissum in susceptione Baptismi, & qualiter remitti debeat? p. 137. n. 49.

An delectat indirectè commissis ante Baptisimum. *ibid.* num. 51.

Qui Catholicè vixit, etsi nulla signa doloris dederit, est absolvendus. p. 121. n. 53.

Cur potius possit differri Pœnitentia, quàm Baptisimus. p. 347. n. 142.

Baptisimus & Pœnitentia sunt Sacramenta necessitatis in articulo mortis. p. 231. n. 32.

POTENTIA.

Potentia obediencialis cujlibet ad quodlibet latè refutatur. p. 73. n. 51.

Admissa potentia obedienciali brutum posset elevari ad intelligendum Deum. p. 74. n. 53.

PRÆLATUS.

Tenetur aliquando pro correctione subditorum exponere vitam. p. 325. n. 40.

Prælati Ecclesiæ tenentur ex officio inquirere de idoneitate ordinandorum. p. 200. n. 236.

Q

QUALITAS.

Ujus speciei qualitas sit Character. p. 97. n. 129.
 Divisio moderna & Aristotelica qualitatis. *ibid.*
 Qualitas indita Sacramentis rejicitur ex ratione. p. 73. n. 48. & seq.

R

RÈGES.

Filij Regum conceditur Baptisimus extra Ecclesiam; & qui illi. p. 380. n. 8. & seq.

RELIGIO.

Falsa Religio & Religionum diversitas est nociva bono communi; iustitas veræ Religionis eidem utilis. p. 322. n. 85.
An peccet gravior qui ingreditur Religionem cum animo non perseverandi. p. 489. n. 47.

RELIGIOSUS.

An ex iustitia teneantur administrare Sacramentum certum relicto probabili tantum. p. 208. n. 284.

REMEDIUM LEGIS NATURÆ.

Vide, STATUS LEGIS NATURÆ. CIRCUMCISIO.

Sicut Circumcisio, sic aliud remedium peccati originæ, probabilius fuit Sacramentum efficax ex opere operato. p. 30. n. 45.

Inconveniens si non ita fuisset. p. 34. n. 63.

Remedium legis naturæ aliud à Circumcisione non fuit utile adultis. p. 37. n. 74. & seq.

Illud non iustificat parvulos novæ legis in necessitate. p. 313. n. 13.

Supplet in necessitate defectum Circumcisionis. *ibid.*

REMIGES.

Christiani qui in navibus Turcarum ex metu mortis remigant excusantur à peccato cooperationis. p. 196. n. 217.

Illicitum est ipsis dirigere naves, explodere tormenta &c. *ibid.*

Quo jure occiduntur. *ibid.* n. 220.

V u u 3

REMIS.

INDEX RERUM.

REMISSIO VENIALIUM.
 Probabile est venialia hic non remissa instanti mortis
 deleri in præmium gratiæ, sive meritum viæ.
 p. 296. n. 37.

RITUALE ROMANUM.
 Rit. Rom. quantæ auctoritatis. p. 387. n. 42.
 Rit. Rom. non excludit Mendicantes à munere Suf-
 ceptoris. ibid. n. 41. & seq.

RUBRICA.
 Rubrica in jure Canonico debet accommodari textui:
 è contra fortè in Civili. p. 357. n. 39.

RUSTICI.
 Qui in bello injusto avehunt spolia ex metu mortis
 excusantur à peccato cooperationis. pag. 196.
 num. 217.
 Illicitum est ipsis perfringere aut incendere domum
 &c. ibid.

S

SACERDOS.
Sacerdos est Dominus vel quasi Dominus fructus
 Sacrificij, aut melius applicationis fructus.
 p. 167. n. 105.

SACERDOTIUM MELCHISEDECH.
 An fuerit Sacramentum pro particulari illa familia.
 p. 25. n. 32.
 Non præcellat Leviticum in omnibus. ibid.

SACRAMENTUM.
 Dicitur est à Sacrando. p. 4. n. 1.
 Hæretici accipiunt hanc vocem pro signaculo justitiæ
 per fidem acceptæ. Reprobantur. ibid. n. 2.
 & seq.

Definitio Sacramenti in genere. p. 5. n. 5.
 Sacramentum debet esse signum sensibile. Hujus defectu
 Contritio non est Sacramentum. p. 6. n. 6.

An ratio Sacramenti repugnet signo insensibili. ibid.
 Sacramentum est res legitime ac stabiliter instituta:
 ista stabilitas etiam competit veteribus, etsi jam
 transferint. ibid. n. 7.

Defectu stabilitatis gesta Patriarcharum, ablutio pe-
 dum Apostolorum per Christum, non sunt Sacra-
 menta. ibid.
 Sacramentum est res instituta ad significandum veram
 sanctitatem, vel gratitatem Dei effectum. p. 7.
 num. 8.

Sacramentum institutum est ad conferendam gratiam
 vel veram vel legalem. Et in quo hoc fundetur.
 ibid. n. 9.

Hinc sacramentalia non sunt Sacramenta. ibid.
 Sicut nec Sacrificia veteris legis, saltem aliqua. ibid.
 An Sacrificia expiatoria debuerint appellari Sacra-
 menta. p. 8. n. 11.

Si Sacramenta veteris legis causaverint gratiam san-
 ctificantem ex opere operato, ad eorum institu-
 tionem opus fuit auctoritate divinâ. p. 22. n. 23.

SACRAMENTUM NOVÆ LEGIS.
 Bene definitur per ordinem ad effectus sub disfunc-
 tione. p. 9. n. 12.
 Aliunde habet quod sit signum practicum gratiæ, aliun-
 de quod certum. p. 16. n. 6.
 Est signum certum regulariter, quantum est ex parte
 sua. ibid.
 Omnia Sacramenta novæ legis sunt decreta post præ-
 visionem peccati. p. 23. n. 26.

Ad rationem Sacramenti non requiritur aliquid ali-
 quod. p. 11. n. 1.
 Virtus interna Sacramenti est formale definitio ab-
 nitionis ejus. p. 11. n. 1.
 Illa virtus est quædam relatio rationis. ibid.

**SACRAMENTORUM MATERIA
 ET FORMA.**
 Compositi artificialis & moralis materia & forma con-
 narè est duplex. p. 38. n. 1.
 Assignatur duplex, materia & forma Sacramenti. ibid.

Quare Sacramenta novæ legis habeant materiam &
 formam. p. 38. n. 1.
 Quare verba ordinariè obtineant locum formæ. ibid.

Notabile pro intelligendis Patribus. p. 41. n. 1.
 Non est idem Sacramenta perfecti materiæ & formæ
 intrinsicè constitui materiæ & formæ. ibid.

Cur potius utatur Florent. Verbo *perfectissimum* quam
perfectum dum agit de concursu materiæ & for-
 mæ ad Sacramenta. p. 42. n. 11.

Quæ Sacramenta essentialiter constituuntur rebus
 materiæ, verbis ut formæ. ibid. n. 12.
 Sacramentorum novæ legis res & verbi determinati
 ipse Christus. p. 47. n. 54.

Non tamen in omnibus æqualiter. p. 48. n. 54.
 Nec determinavit omnia in individuo. ibid.
 Verba formæ Sacramentorum sunt consecratoriæ. ibid.

Hæretici volunt esse confectionaria. ibid.
 Refelluntur. p. 49. n. 57. & seq.
 Explicatur S. Augustinus. p. 50. n. 58.

Quo sensu mundationem infantium referat in libro
 Ecclesiæ. ibid.
 S. Hieronymus tribuens mundationem verbo doctrinæ
 quomodo intelligendus. ibid. n. 71.

Tribuere verbis causalitatem non est magnum. p. 51.
 num. 71.

Materia & forma debent coexistere, saltem in materia.
 ibid. n. 53.

Mutatio alia substantialis, alia accidentalis. Utroque
 unde desumatur. p. 52. n. 59.

Unitas & varietas materiæ moraliter attendendæ est
 non physice. p. 53. n. 56.
 Formæ mutatio quadruplex ex Secoto. ibid. n. 57.

Formæ mutatio est essentialis, quando corrumpitur for-
 sus à Christo inventus: alias non. ibid.
 In profertente non requiritur veri sensus cognitio. ibid.

Sufficit voluntas generalis significandi quod Ecclesia
 intendit. ibid. n. 58.
 Non semper voluntas posterior destruit priorum. p. 51.
 n. 40.

Animus inducendi errorem non semper mutat essentia-
 liter formam. ibid. n. 41.
 Oppositum non sequitur ex approbatione hujus
 moræ, Ego te baptizæ in nomine Patris & Filii & Spiritus
 Sancti. ibid.

Dum redditur sensus dubius, & simul intenditur no-
 vus ritus, vel sensus falsus, variatio est essen-
 tialis. p. 56. n. 44.

Proponuntur variz formæ, & judicium de eorum va-
 lore. ibid.

SACRAMENTORUM INSTITUTIO.
 Non fuit absolute necessaria, fuit post peccatum con-
 gruæ. p. 15. n. 4.

Congruum fuit ut Sacramentum institueretur tantum
 signum practicum certum. ibid.
 Ex parte communicantis congruum fuit institui tantum
 signum sensibile. ibid. n. 5.
 An & quomodo possit creatura instituire Sacramen-
 tum. p. 16. n. 7.

INDEX RERUM.

- Controvertitur an modus quo creatura potest, sufficiat ut possit proprie dici instituire Sacramentum.** p. 17. n. 9. & seqq. ibid. n. 8.
- Propouitur pars affirmans.** p. 17. n. 9. & seqq.
- Eligitur pars negans.** p. 19. n. 15. & seqq.
- Probat ratione & auctoritate.** ibid.
- Rationem Scoti, qua probat solum Deum posse instituire Sacramenta, male intelligit Lugo.** p. 16. n. 8.
- Defenditur.** p. 17. n. 9.
- Christus instituit omnia immediate: hoc de singulis declarat Scotus.** p. 20. n. 17. & seqq.
- An sit fidei.** ibid.
- Objectiones ex D. Aug. solvuntur.** p. 21. n. 19. & seqq.
- Quomodo intelligendus S. Bonavent. dum videtur asserere oppositum de Confirmatione & Extreme Unctione.** ibid. n. 22.
- SACRAMENTORUM CAUSALITAS.**
- Hæretici efficaciam denegant Sacramentis.** p. 57. n. 1.
- Affirmant Catholici, & quomodo.** ibid.
- Vox ex opere operato est aptissima, quam hæretici immerito reprehendunt.** ibid. n. 2.
- Sacramentorum efficacia ex opere operato ostenditur.** p. 58. n. 3.
- Estabilitur ex comparatione Baptismatis Joannis & Christi.** p. 59. n. 5. & seqq.
- Explicantur PP. qui videntur tribuere causalitatem gratiæ soli Deo, & negare Sacramentis.** p. 61. n. 11. & seqq.
- Doctrina de causalitate Sacramentorum, respectu gratiæ non avocatur homines à Christo & ejus passionibus.** ibid. n. 13.
- Non est idololatria adscribere signis corpora libus vim sanctificandi.** p. 62. n. 15.
- Non est indignum Deo alligare virtutem Sacramentis.** ibid. n. 14.
- Fides est necessaria ut Sacramenta operentur, non illa specialis hæreticorum, sed fides vera.** ibid. n. 16. & p. 60. n. 9.
- Non operantur gratiam sine aliquo actu supernaturali voluntatis in adu peccatore.** p. 62. n. 16.
- Cum hoc tamen stat quod conferant eam ex opere operato.** ibid. & seqq.
- Non recte quidam dicunt Sacramenta causare gratiam tantum per concomitantiam.** p. 63. n. 19.
- Nec quod causent tantum tanquam conditiones sine quibus non.** ibid. n. 20. & p. 75. n. 59.
- Sacramenta non causant physicè vel moraliter qualitatem dispositivam gratiæ.** p. 76. n. 60.
- Nec reddunt immediate hominem Deo gratum. Nec concurrunt solum ad unionem gratiæ.** ibid.
- Causalitatem solum moralem Scotus tribuit Sacramentis.** p. 64. n. 21.
- Causalitas physica Sacramentorum non est manifestè necessaria, unde non asserenda.** ibid. n. 22. & p. 76. n. 60.
- Inter causas morales alia est principalis, alia instrumentalis: Sacramenta sunt causa instrumentalis.** p. 65. n. 24.
- Quare Sacramenta dicantur vasa gratiæ.** ibid.
- Sunt signa practica.** ibid. n. 25.
- Comparantur causis naturalibus.** p. 68. n. 34.
- Causalitas physica non est dignior morali: unde non magis dignificat Sacramenta, vel Deum.** ibid. n. 36.
- Et licet secus esset, non ideo asserenda.** ibid.
- Obiectio quædam solvitur.** p. 69. n. 37.
- Sacerdos ut verum dicat dicendo *absolvo te*, sufficit quod agat moraliter.** ibid. n. 38.
- Sacramenta c. si sint tantum moralis, sunt tamen causa per se, & non tantum per accidens, gratiæ.** p. 75. n. 58. & seqq.
- Impossibilitas causalitatis physice Sacramentorum ostenditur.** p. 69. n. 39. & seqq.
- Non potest dici ultimum partem causare physicè in virtute præcedentium.** p. 70. n. 40. & seqq.
- Neque quod causent physicè per virtutem relictiæ.** p. 71. n. 42.
- Qualitas indita Sacramentis rejicitur ex ratione.** p. 73. n. 48. & seqq.
- Item modus explicandi causalitatem physicam Sacramentorum per motum.** ibid. n. 50.
- Tertius modus explicandi per potentiam obedientialem. Refutatur.** p. 74. n. 52.
- An Sacramenta solo numero distincta per se causent gratiam inæqualem. An ratione dispositionis Ministrum.** p. 76. n. 61.
- Sacramenta specie distincta causant per se gratiam inæqualem.** p. 77. n. 62.
- A quibusdam maxime efficaciter putantur, Ordo, Confirmatio, deinde Baptismus tum Eucharistia, deinde alia à Penitentia, ultimo ipsa Penitentia.** ibid.
- Probabiliter Eucharistia est efficacior cæteris.** ibid. n. 63.
- Sacramenta solo numero distincta per se causant æqualem gratiam.** ibid. n. 64. & seqq.
- Fundamenta oppositæ sententiæ dissolvuntur.** p. 78. n. 68. & p. 79. n. 69.
- Possit Deus, si vellet, per idem Sacramentum æqualiter disposito gratiam inæqualem, non sic æquali merito reddere inæqualem gratiam.** ibid. n. 73. & seqq.
- Ministri bonitas non confert ad majorem efficaciam.** p. 80. n. 74.
- Per nudum desiderium Sacramenti non accipitur ejus effectus.** p. 102. n. 146.
- Qualiter intelligendi PP. dum videntur oppositum dicere.** ibid. n. 147.
- Ratio cur Sacramenta debeant realiter suscipi ut habeant effectum.** p. 103. n. 148.
- Differentia inter passionem Christi ante exhibitionem per fidem vivam applicatam & Sacramenta.** ibid. n. 149.
- Sacramenta operantur, quando completè significant.** ibid. n. 150.
- Quando sint sufficienter completa.** ibid. & n. seqq.
- SACRAMENTORUM REVIVISCENTIA.**
- Sacramentum invalidum non reviviscit.** p. 125. n. 3.
- Reviviscencia Baptismi nititur præcipue auctoritate S. Augustini.** ibid. n. 4.
- Tribus modis asseritur & explicatur à Scoto.** ibid. n. 5. & seqq.
- Asseritur ab alijs Patribus.** p. 126. n. 9.
- Rationibus respondetur & locis SS. Patrum quibus impugnatur.** p. 127. n. 11. & seqq.
- Reviviscencia probatur ex Trid.** p. 129. n. 19.
- Obiectio solvitur.** ibid. n. 20.
- Sed solutio non satisfacit.** ibid. n. 21.
- Reviviscencia Baptismi probatur ratione.** ibid. n. 22.
- Varie objectiones solvuntur.** p. 130. n. 22. & seqq.
- Baptismus reviviscens obtinet omnem effectum, quem habuisset si fuisset à principio legitime susceptus.** p. 132. n. 30.
- Baptismus reviviscit etiam post hanc vitam.** ibid. n. 31.
- Datur major gratia per Penitentiam & Baptismum reviviscentem, quam per solum Baptismum, vel solum Penitentiam.** p. 133. n. 32.
- Dum Baptismus reviviscit per Contritionem habetur gratia major, quam si revivisceret per solum Attritionem, & illud augmentum datur intuitu ipsiusmet Contritionis.** ibid.
- Baptismus non reviviscit ad remissionem directam peccatorum post sui susceptionem commissorum.** ibid. n. 34.

INDEX RERUM.

Baptismus reviviscens dat gratiam majorem vel minorem secundum præsentem dispositionem. p. 134. n. 37.

Cur minus merita mortificata quam Sacramenta debeant secundum dispositionem quâ auferunt obex. p. 135. n. 39.

An ex consortio Sacramenti Pœnitentiæ minuatur gratia Baptismi reviviscens, si unica solum adfit contritio. Diverſæ Auctorum ſententiæ. ibid. n. 42.

Perinde est ſive diſpoſitio conſideretur ut meritum congruum, ſive condignum. ibid. n. 43.

Si obex fuerit negativus, ſufficit attritio. p. 136. n. 46.

Neque negari poteſt eſſe mentem Auguſtini. p. 137. n. 47.

Pro ſententiâ oppoſita malè citatur Scotus. ibid. n. 48.

Dum obex eſt poſitivus ſufficit contritio ſecundum omnes. Negant aliqui quòd requiratur, ſed probatur ex Auguſtino, quem ſequitur Scotus & D. Thomas. ibid. n. 49.

Solus Baptiſmus reviviſcit. p. 140. n. 63. & ſeqq.

Non poteſt colligi reviviſcentiæ Pœnitentiæ ex Trid. ibid. n. 66. & ſeqq.

Eſto daretur Pœnitentiâ informis, non ſequitur quòd reviviſcat. p. 141. n. 69. & ſeqq.

Sacramentum non reviviſcens non eſt propter à invalidum. ibid. n. 68.

Quare potius Pœnitentiâ ſit invalida abſente dolore quam Baptiſmus. ibid. n. 69.

Quid operetur Pœnitentiâ ſuppoſito quòd datur, informis nec reviviſcat. p. 140. n. 66. & ſeqq. & p. 141. n. 70.

SACRAMENTORUM MINISTER.

Minister ordinarius eſt ſolus homo ratione utens. p. 142. n. 5.

Et viator. p. 143. n. 6. & ſeqq.

Minister extraordinarius; Angelus tam bonus quam malus. p. 143. n. 7. & ſeqq.

Eſt actio vitalis ad ministerium Sacramenti requireretur. p. 144. n. 12.

Eadem eſt ratio de anima ſeparata. ibid. n. 13.

Item de homine glorioſo. ibid. n. 14.

Nec oppoſitum docuit D. Thomas. p. 145. n. 17.

Nulla fides aut bonitas Miniſtri requiritur ad valorem Sacramenti. p. 146. n. 20.

Ratio à priori. ibid. n. 22.

Rejicitur reſponſio hæreticorum. p. 147. n. 26.

Non eſt contra honorem Dei & Sacramentorum quòd validè adminiſtrantur à malis. p. 148. n. 28.

Reſpondetur varijs objectionibus ex ſcriptis, & PP. ibid. n. 29. & ſeqq.

Peccat mortaliter conſciens Sacramentum in malo ſtatu præſertim ex officio ad hæc conſecratum. p. 179. n. 154.

Niſi neceſſitas excuſet. p. 181. n. 162.

Sacerdos probabilis non peccat mortaliter audiendo confeſſiones in peccato mortali modo contritus abſolvat. p. 183. n. 169.

Sacerdos extra ſtatum gratiæ Euchariſtiam diſtribuens peccat mortaliter. p. 184. n. 171. & ſeqq.

An quoad hoc ſit eadem ratio obligationis Sacerdotis & Diaconi. ibid. n. 173.

An tor committat peccata diſtincta, quot ſunt diverſæ diſtributiones. p. 185. n. 175.

Non eſt peccatum mortale elevare in mortali hoſtiam ſacram à terra. p. 186. n. 182.

Nec benedicere Corporalia, nec conſecrare ſacrum Chriſma. p. 187. n. 183.

Diſparitas inter Sacerdotem inungentem & Episcopum conſcientem Chriſma. ibid. n. 184.

Item inter conſecrantem Euchariſtiam & benedicentem oleum. ibid.

Clerici non Sacerdotes exercentes in malo ſtatu mu-

nia ſuorum Ordinum ſolum peccare veniunt. eſto ſæpius id faciant. ibid. n. 184.

Objectiones ſolvuntur. p. 188. n. 189. & ſeqq.

Ministrans indigno Sacramentum peccat mortaliter ſi legitimo. p. 190. n. 194.

Quis intelligatur per indignum. ibid.

Quandam indigno ministrans Sacramentum peccat peccato ſcandali. ibid. n. 195.

Casus in quo ministrans non peccat peccato ſcandali. p. 191. n. 196.

Objectiones variæ diſſolvuntur. ibid. n. 197. & ſeqq.

Licet aliquando ministrare Sacramentum indignum. ibid. n. 201.

Magis incumbit Miniſtro impedire indignam ſuſceptionem Sacramenti, quam ſuſcipiendi indignam adminiſtrationem. p. 192. n. 202.

Publicè indigni, publicè repellendi. Tales excommunicantur. ibid. n. 202.

Occulte indigni, repellendi occultè. ibid.

Omnes habent jus petendi Sacramenta Baptiſmi, Confirmationis, Euchariſtiæ, Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ. ibid. n. 203.

Præceptum negandi Sacramentum indigno, non eſt ſimpliciter negativum. ibid. n. 204.

Indigno poſte miniſtrari Sacramentum non prohibetur efficacius quam ex communi uſu. Euchar. minor factò Chriſti. ibid. n. 205.

Non rectè probatur ex præcepto Eccleſiæ, quòd non eſt Differentia inter conculcationem & indignam ſuſceptionem Euchariſtiæ. p. 194. n. 210.

Alia ex Bonaventura. ibid. n. 211.

Qualiter peccator habeat jus ad Euchariſtiam. ibid. n. 212.

Quis ſit publicus peccator. p. 195. n. 213.

Quis occultus. ibid.

Quid publicè vel occultè petere Sacramentum. ibid.

SACRAMENTUM SUSCIPIENTES.

Soli viatores ſunt capaces Sacramentorum. p. 200. n. 1.

In parvulis non requiritur ulla diſpoſitio ut ſuſcipiant Sacramenta quorum ſunt capaces. ibid.

Adultus non conſentens validè ſuſcipit Euchariſtiam. ibid. n. 2.

Invalidè alia Sacramenta. ibid.

Ratio à priori & congruentia p. 211. n. 3.

Qui conſentit tantum externè, in judicio Dei non datur ſuſcipit Sacramentum, in judicio autem Eccleſiæ conſentit conſenſiſſe. p. 212. n. 4.

Diſtinctio non conſentis in contrarium & negantem ex Scoto. ibid. n. 11.

Adultus ut validè ſuſcipiat Baptiſmum debet conſentire ſaltem implicitè in ipſum Sacramentum. p. 213. n. 12.

Non ſolum ad Baptiſmum ſed & ad alia Sacramenta requiritur poſitivus conſentus. p. 214. n. 13.

Quid faciendum ſi mentis & cordis conſentus non ſit in infantia baptizatus. ibid. n. 14.

Valet Baptiſmus parvulorum ſine conſentibus parentum non tamen ſine omni conſentiu. p. 215. n. 15.

Auguſtinus dum requirit conſentium parentum ad Baptiſmum parvulorum, quomodo intelligendum. ibid. n. 17.

Non ſemper neceſſarium ad validam Sacramentorum ſuſceptionem propoſitum adulte & expreſſum. p. 216. n. 18.

Aſſirmat Dicatillo Contritionem vel Attritionem eſt implicitam petitionem Baptiſmi. Negat Aſſirmat requirere voluntatem magis ſpecialem. p. 217. n. 19.

Suppoſitâ verâ Attritione in Judæo magis placet conſentia aſſerens validum Baptiſmum. p. 218. n. 20.

Si ſuſcipiens ore diſſentiat, & corde conſentiat, ut Baptiſmus, Confirmatione &c. ſi miniſtrante facere quod poteſt. p. 218. n. 21.

INDEX RERUM

An validè abolveretur pœnitens qui haberet meram internam voluntatem confitendi. *ibid.* & n. seq.

Utrum validè susciperet Sacramentum qui se sponte inebriaret credens se ebrium ordinandum. p. 219. n. 35.

Utrum homo dormiens legitime dispositus, cui casu vel scienter administratur sacra hostia, acciperet fructum Sacramenti. p. 220. n. 39.

Quadruplex objectio solvitur. *ibid.* n. 40. & seqq.

An in generali voluntate catholicè vivendi & moriendi includatur voluntas accipiendi Sacramentum; quotiescumque applicabitur. p. 221. n. 43.

Non rectè argumentantur quidam à Sacramento Ordinis ad Eucharistiam. *ibid.*

An Cathecumenus validè & fructuosè baptizetur in somno, etiam extra articulum necessitatis. *ibid.* n. 45.

An idem dicendum de alijs Sacramentis respectu cujlibet Christiani. *ibid.*

Non peccat mortaliter qui de actu perfectissimè dispositionis non accipit gratiam perfectissimam. p. 223. n. 51.

Indignè suscipiens Baptisimum falsificat significationem Baptismi. *ibid.*

Etiamsi malicia indignè susceptionis non haberetur sufficienter ex jure naturali, credendum equidem foret non deesse præceptum positivum Christi. *ibid.* n. 54.

Falsa significatio Sacramenti non est ita intrinsecè mala, quemadmodum falsum juramentum. p. 224. n. 56.

Multiplex indignitas Ministrum. p. 225. n. 59.

Non tenetur suscipiens inquirere dignitatem Ministrum. *ibid.* n. 60.

Si quis videret Sacerdotem statim peccantem; possit adhuc ab eo etiam non obligato petere Sacramentum. *ibid.*

Objectio solvitur. p. 226. n. 61.

Non licet petere Sacramentum; quod Ministri cessi velit, non potest dare sine peccato. *ibid.* n. 62.

Ut petatur licitè ab eo, qui si vellet, possit ministrare dignè, debet adesse notabilis utilitas. *ibid.* n. 64. & seq.

Si sit in Ministro ignorantia, præmittenda est per se admonitio. *ibid.*

An in articulo mortis relinquendus bonus non approbatus, & petenda absolutio à malo approbato præsentè. p. 227. n. 67.

Potius permittendum peccatum indignè administrationis, quam omittatur solemnitas Baptismi. *ibid.* n. 69.

Quo sensu in quorundam sententiâ excusaretur, peccans ab indigno Sacramentum, à peccato irreverentiæ, si illam non intenderet. p. 229. n. 77.

Graviter peccat recipiens à Ministro vitando Sacramentum extra necessitatem. p. 231. n. 81.

Est obligatio petendi Baptisimum pro parvulo à non tolerato, si non possit haberi toleratus. *ibid.* n. 83.

Quod de Baptismo in necessitate, idem de Pœnitentiâ. p. 232. n. 85.

Item de Eucharistia & extrema Unctione, quando in extremis quis nequit alio Sacramento justificari. *ibid.* n. 86.

An generaliter illa Sacramenta possint peti in articulo mortis. *ibid.*

Rationes ob quas aliquando in extremis Eucharistia non possit accipi à vitando. p. 233. n. 87.

Excommunicatus toleratus si sit bonus, potest præponi etiam bonis non excommunicatis. *ibid.* n. 88. & seq.

Non potest tamen se ingerere. *ibid.* n. 89.

Namquam licet petere Sacramentum ab eo qui non potest licitè ministrare. Licet suscipere ad evadendam mortem secluso formali contemptu legis,

abnegatione fidei & scandalo. p. 235. n. 93. & seqq.

SACRAMENTORUM NUMERUS.

Est septenarius. p. 235. n. 99.

Congruentia istius septenarij numeri ex flor. & Scoto. p. 236. n. 100.

Non obstat quòd Scriptura & PP. nullibi dicant esse septem Sacramenta. *ibid.* n. 101. & seqq.

SACRAMENTORUM EFFECTUS Vide SACRAMENTORUM CAUSALITAS.

Primarius & nobilissimus effectus eorum est gratia sanctificans. p. 80. n. 74.

Nullum Sacramentum delet peccata futura. p. 133. n. 57.

SACRIFICIUM.

Ad institutionem Sacrificij novæ legis requirebatur auctoritas divina. p. 19. n. 15.

Non requiritur ad institutionem Sacrificij in genere divina auctoritas, cur minus quàm ad Sacramentum novæ legis. *ibid.*

Sacrificium fuisse in statu innocentie. Vide *Innocentius Patro.*

Est omnino cum vera religione connexum. p. 24. n. 29.

Valeat applicatum primo peccato; talis tamen applicatio à Pontifice prohibita. p. 176. n. 139.

De intentione applicandi. Vide *Intentio habitalis.*

SAMPSON.

Excusatur à peccato directæ occisionis sui ipsius. p. 253. n. 76. & seqq.

SCOTUS.

De Scoti doctrina illustre testimonium. p. 304. n. 69.

Non requiritur aliquid fictiti ad Sacramenti rationem. p. 15. n. 31.

Rationem ejus qua probavit solum Deum posse instituire Sacramenta, malè intellexit Lugo. p. 161. num. 8.

Non coincidit ejus sententia de causalitate morali Sacramentorum cum sententiâ Durandi statuentis esse tantum conditiones sine quibus non. p. 75. n. 59.

Falsè ait Præpositus, Scotum existimare, sententiam affirmantem characterem, solum esse probabilem. p. 83. n. 83. & seq.

Scotus non negat characterem esse formam absolutam. Falsè ei imponitur quòd asserit esse relationem rationis. Pulchre ostendit probabiliter posse dici esse formam realem respectivam. p. 92. n. 113.

Scotus non docuit peccatorem aliquo casu justificari per Eucharistiam absque saltem attritione. p. 110. n. 11.

Falsè imponitur Scoto quòd neget Baptismo reviventi remissionem peccatorum ex opere operato. p. 125. n. 54.

Scotus non docet Baptismi efficaciam non extendere se ad omnia commissa ante ejus susceptionem. p. 133. n. 34.

Scoto falsè adscribitur quòd quando obex est tantum negativus, ad reviviscentiam non sufficit attritio. p. 137. n. 48.

Scotus non docet materiam Baptismi esse abluentionem tantum passivam. p. 250. n. 44.

Nec sufficere gutturam minimam ad partem corporis abluendam. *ibid.* n. 45.

Suarez malè inponit Scoto, cessasse legem Circumcisionis ante mortem Christi. p. 304. n. 69.

Scotus non negavit cessare irregularitatem cessante peccato propter ignorantiam juris vel facti. p. 373. n. 105. & seq.

Immeritò capitur Scotus quia asserit modum & tempus

INDEX RERUM.

pus institutionis Confirmationis in Scriptura non legi. p. 424. n. 17.
 Suarez malè tribuit Scoto, quòd Confirmatio sit instituta quòd Christus Apostolis dixit Joannis 20. *Accipite Spiritum sanctum.* p. 427. a. n. 29. ad n. 34.

SECTIO CÆSAREA.

An sit licita. p. 263. n. 93.

SIMULATIO.

Casus aliqui in quibus Joan. Sanchez affirmat posse simulati Sacramentum Eucharistiæ & Pœnitentiæ. p. 199. n. 231.
 Casus Dicastillonis in quo Sacerdos potest simulare se absolvere pœnitentem. ibid. n. 232.
 Quomodo excusari possint fidei contrahentes Matrimonium à mendacio. ibid. n. 233.
 An possit Sacerdos in aliquo casu proferre verba Absolutionis sine intentione. p. 200. n. 234.
 Ad evadendam propriam mortem illicitè das hostiam non consecratam pro consecrata. p. 197. n. 226.
 Variæ probationes expendantur. ibid. & seqq.

STATUS INNOCENTIÆ.

Vide INNOCENTIÆ STATUS.

STATUS LEGIS NATURÆ.

In eo non fuit Sacramentum propriè dictum pro omnibus, etiam in latiori significatione. p. 25. n. 32.
 In illo statu tantum dabantur necessaria ad salutem. ibid.
 Sacrificium Melchisedech non fuit Sacramentum pro particulari illa familia. ibid.
 In eo fuit remedium peccati originalis. p. 28. n. 33.
 Illud remedium fuit sensibile. ibid. n. 35. & seqq.
 Aliqui SS. Patres videntur sentire sufficere solum fidem. p. 27. n. 36.
 Fuit signum certum & determinatum. ibid. n. 39.
 An Scotus asseruerit, dubitatur, saltem nullibi negavit. p. 28. n. 40.
 An signo illi sensibili certo & determinato deberit conjungi fides Ministrorum? ibid. n. 41.

T

D. THOMAS.

Malè ipsi adscribitur quòd ad abluitionem sufficiat aqua guttula & minima pars corporis. p. 251. n. 47.
 Pro sententia asserente Eucharistiam per accidens causare primam gratiam, sufficit Auctoritas D. Thomæ. p. 120. n. 49.

TONSURA.

Accipientes primam Tonsuram ante Confirmationem non peccant graviter. p. 497. n. 43.
 An graviter peccet qui initiat Tonsuram & minoribus Ordinibus cum animo retrocedendi. p. 498. n. 46. & seqq.

FINIS.

FERRATA.

Fol. 7. col. 1. lin. 10 à fine Sacramentum lege sacrum. Fol. 40. col. 1. lin. 7. Sed hæc speculativa pro etiam in hoc hæc speculativa. Pro clariori &c. Fol. 41. col. 1. lin. 6 à fine per leg. pro. Fol. 50. col. 2. lin. 23 à fine per leg. pro. Fol. 212. col. 2. in margine. Distinctio concessiva. leg. Distinctio non concessiva. Fol. 257. col. 1. lin. 16. servitium. leg. videns. Fol. 262. col. 1. lin. 12. Dubitare non possum. sunt verba D. Augusti. Fol. 271. lin. 25. à fine. ubi non verba Auctoris. Fol. 371. col. 1. lin. 7. à fine. opposita. leg. opposita. Fol. 387. col. 1. lin. 20. à fine. Professio. Fol. 394. col. 1. lin. 35. destruat. leg. destruat. Fol. 415. col. 1. lin. 24. damata. leg. damata. Fol. 468. col. 1. in margine. 17. leg. 27. col. 2. in margine. 89. leg. 98.

V

VERBA CONSECRATORIA.

Vide MATERIA ET FORMA SACRAMENTORUM NOVÆ LEGIS.

B. VIRGO.

Forma Baptismi fuit verificata in B. Virgine. p. 345. n. 126.
 Cur potius fuit capax Baptismi, quam Penitentia. p. 344. n. 125.
 Cur subjacuerit penalitatibus, cum fuerit contrita. p. 287. n. 8.

VIRTUS.

Virtus vera quæ sit. p. 368. n. 4.

VOLUNTAS.

Non semper voluntas posterior destruit potius. p. 355. n. 40.
 Quæ sit vera voluntas habitualis. p. 402. n. 26.

VOTUM.

Quid sit votum Baptismi. p. 397. n. 4.
 Votum ut obliget, requirit perfectam deliberationem. p. 375. n. 12.
 Votum religionis, quando solvendum. p. 346. n. 14.

VULNUS.

Quid vulnus lethale. p. 415. n. 76.

Uxor.

An peccet reddendo debitum conjugale viro penam contra votum Castitatis, quod habet. p. 202. n. 34.

W

WIGGERS.

Docet non esse licitum petere sanctitatem à Mollis, quando ceteris *facere quod dicitur* sanabit, licet possit sanare naturaliter. p. 217. n. 71.
 Docet non esse licitum petere & suscipere Sacramenta à Sacerdote pravo non Pœnitenti, quantum tolerato, nisi urgeat extrema necessitas. p. 234. n. 39.
 Putat satis certò valere formam Baptismi, si tantum ultimo loco ponatur *ly Et.* p. 233. n. 37.

X

XYSTUS.

In nova editione septuaginta Interpretum *quod* Xysti V. facta legitur: *Masialis* non *quod* caro octavo die circumcisa non fuerit. p. 202. n. 34.

Z

ZACHARIAS.

Qualiter probat Baptismum collatum in nomine Patriæ, & Filiæ, & Spiritus sancti. p. 51. n. 41.

ZWINGLIUS.

Qualiter explicet rationem Sacramenti. p. 4. n. 1.